

הנה זה בא

לקט שיחות ואמרות קודש
בעניין זהותו של משיח צדקנו

תשורה משמחת הנישואין
של יוסף יצחק ורבקה שיחיו טורין
ריח ניסן - חודש הגאולה. היתשפיד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

להערות, תגובות ותיקונים
Chayimb770@gmail.com

בעזה"ת

פתח דבר

שלום וברכה!

לזכרון טוב ליום כלולות ילדינו החתן התמים **יוסף יצחק** שי' עם ב"ג הכלה המהוללה המהוללה מ' **רבקה** תחי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה המוסגרת בזה ובה ליקוט מקיף של שיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בענין זהותו של משיח צדקנו.

וזאת למודעי, אשר על אף שנעשה מאמץ לאסוף תחת יריעה זו את כל שיחות וביטויי כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח בנושא זה, הרי שיתכן בהחלט שישנם שיחות נוספות שמקומן בליקוט זה ולפעל נשמטו ממנו בשגגה.

בראש הקובץ, נדפסה שיחת ב' ניסן תשמ"ח העוסקת בהכרזת העם "יחי המלך - דוד מלכא משיחא" כפי שנדפסה בסמיכות לאמירתה בגליון 328 של "כפר חב"ד". לשלימות הענין, הובאה כאן גם הערה משיחת ש"פ שמיני תשמ"ח וחלק משיחת ש"פ תולדות תשנ"ב העוסקות אף הן בתוכנה של הכרזה זו. וראה גם קונטרס 'יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד' (ברוקלין, תשנ"ג).

בתור הוספה, צורף בתחילה מבוא, ובסוף קישור לוידאו מ'יחידות' לשלוחי המלך המשיח, בעת כינוס השלוחים תשנ"ג - המתפרסם כאן לראשונה.

ויהי רצון, שעל ידי העיסוק בתורתו של משיח, ובפרט בעניני משיח וגאולה, ובפרטי פרטות בקבלת פני כ"ק אדמו"ר שליט"א המשיח היחיד שבדורנו, נזכה תיכף ומיד ממש לראות בעינינו את כ"ק אד"ש מה"מ בונה המקדש במקומו ומקבץ נדחי ישראל ויתקן את העולם כולו לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד, ונכריז לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

שמשון וגאולה טל
הוד השרון, אה"ק.

אליעזר וצירל רחל טורין
שיקאגא, אילינאי.

ר"ח ניסן תהא שנת פלאות דגולות
ימים הסמוכים ליום הבהיר י"א ניסן קכ"ב שנה
כפר חב"ד, אה"ק.

דבר מלכות

הכרזת "יחי המלך"

בקשר עם מלאת "חיים" שנה להתחלת נשיאות כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע

**משיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א, יום א' פ' צו, ב' ניסן התשמ"ח
— הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א —**

דורנו, הכוללת את כל המשך הנשיאות⁹ עד ביאת גואל צדק, ועפ"ו מוכן, שכבוא יום כ' ניסן בכל שנה ושנה, ניהוסף עילוי גדול יותר¹⁰ בענין הנשיאות.

ב' ניסן — יום ההסתלקות היולול דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב, ויום התחלת הנשיאות דכ"ק מל"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, יום זה (ב' ניסן) הוא יום מיוחד בחיי הנשיא, ויום מיוחד בענין הנשיאות — התחלת הנשיאות של נשיא דורנו, הכוללת את כל המשך הנשיאות עד ביאת גואל צדק.

א —
בהמשך להמדובר לאחרונה אודות בענין ד'יהתי יתן אל לבנו"¹ — מוכן, שכל תאריך שאירע בו ענין מיוחד בחיי האדם, כשתחרר נשנה מידי שנה בשנה, צריך להביא לידי הוספה בענין החיים, כמדובר לעיל² בנוגע ליום הולדת, ועד"ו מוכן גם בנוגע ליום נישואין, וכיו"ב.

ואם הדברים אמורים בנוגע לחייו הפרטיים דכאריא מישראל — בנוגע לנשיא ישראל ("הנשיא הוא הכל")³ על אחת כמה וכמה שמאורעות מיוחדים בחייהם מכיאים הוספה בענין החיים ("יהתי יתן אל לבנו"). הן בנוגע להנשיאים עצמם (שיתוסף אצלם שלימות נעלית יותר לגבי השלימות שלפניו⁴), והן בנוגע לפעולת השפעתם בכל ישראל, צאן מרעים.

ועד"ו בנד"ב — ב' ניסן — יום ההסתלקות היולול דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב, ויום התחלת הנשיאות⁵ דכ"ק מל"ח אדמו"ר⁶ נשיא דורנו, אשר, יום זה (ב' ניסן) הוא יום מיוחד בחיי הנשיא, ויום מיוחד בענין הנשיאות — התחלת הנשיאות של נשיא

ובפרטיות יותר:
"מלך" — ר"ת מוח לב כבד¹⁴, "תלח שליטין אינון — מוחא לבא וכבדא"¹⁵, והחילוק שביניהם¹⁶:

המוח — הוא הרוש חיות הגוף, כי "עיקר משכנה והשראה (של הנשמה) היא במוחו (של אדם) ומהמוח מתפשטת לכל האברים, וכל אבר מקבל ממנה חיות וכח הראוי לו לפי מוגו ותכנתו"¹⁷, ולכן, המוח מושל ושוטט על אברי הגוף להנהיגם כרצונו. הכבר — כולו דם (קרוש)¹⁸.

ואילו הלב — הוא חיות הגוף עצמו, להיחור מקום משכן "הדם הוא הנפש", ועל ידו נעשה התפשטות והילוך החיות... המלוכשת בדם הנפש הרוצא מחלב אל כל האברים. וסוכב

ב —
ויש להוסיף ולבאר הקשר והשייכות להענין ד'יהתי יתן אל לבו" — הוספה בענין החיים:

אודות נשיא ומלך — פוסק הרמב"ם¹¹ שהוא "לב כל קהל ישראל"¹², והרי ענינו של הלב הוא — שבו משכן "הדם הוא הנפש"¹³ תמזיז את כל הגוף.

9) נוסף לכך שלוחות סמלא מקומם של הנשיאים שלפניו, היו כולל גם כל משך הנשיאות דקדוסי.

10) כעיוו והוראת חו"ל "מעלין בקדש" (ברכות כח, א. ש"ג), ולהעיד מהמבאר באהיק (סידר) בנוגע לראש השנה, "שיכל שנה ושנה יורד מאי... אור חוש עליון יותר שלא הי מאיר עדין מימי עולם אור עליון כה"¹¹.

11) ה"ל מליכס פ"ג הי. 12) נוסף לכך שהוא "ראש" (ש"א טו, י. ועוד), "ראש הווי" (תנחומא חוקת כג, במכ"ד פ"ט, כח), וראה תניא פ"ב: "ראשי אלפי ישראל שנשמתיהם הם בכבר ראש ומחו כ"י ראשי בני ישראל שכדורם." 13) ראה יב, כג.

* ראה חנוך ורודנמחז בנוש — נשיא ישראל, הראשונדבני

- 1) לשון הכתוב — קהלו ז, ב.
- 2) שיהות: כ"ה אדר ס"ב, ש"פ ויקרא ר"ח ניסן ס"ד.
- 3) להעיד מהש"ק ד'יהתי יתן אל לבנו" שיש ויקרא ר"ח ניסן ס"ד.
- 4) פניו שהוא פעולה נמשכת או ששכל יום ויום קצו חוש (ראה מפעני צמות ע' קלה, וש"ג).
- 5) פרשיי חוקק כא, כא.
- 6) שהרי כאריא מישראל הוא בחוקת כשרות (רמב"ם הל' קידושין" שיטור דריטס המסכים) פ"ב הי' ג"ב, (ועוד), ונאמר — נשיא ישראל, שכל עניניהם שלימות כ"ה.
- 7) להעיד, שביום ההולול תמללים "כל מעשיו ורעותו ונבחרותו אשר עבר כל ימי חייו" (אנה"ק פי ו"ך, וכו'). סידור עם דא"ח שער ה"ל"ג בעומר, וכו"ב), ותמא, שיום זה כולל כל (ששנים) שנות חייו דכ"ק אדמו"ר (תרכ"א — פ"ח).
- 8) כמאוד"ל על הפסוק (קהלה א, ה) "יזרח השמש וברא השמש", וע"ד תשקע שמשו של צדק זה הוא מורח שמשו של צדק אח"י (קרי' ע"ה"ם, וימא לה, ב).
- 9) כנו יחידו: כנו — שורש המלכות והנשיאות (ראה רמב"ם הל' מליכס פ"א הי"ז), ואינו צריך משיחה (שם הי"ב), ויחידו — שאין מקום למתלוכח כ"י (שם), ונעשה למלך ונשיא חיקך ומי.

- 14) מן אבות להרשב"ץ פ"ה מ"ט, ערכי הכתיים (כלע ח"ד"ר) בעטרי. נצוצי אורות תעוצו וזרי לחייב קג, א.
- 15) וחי"ב שם.
- 16) ראה גם לקיח' שתייש ל, ד, ובכ"ס.
- 17) תניא פ"א.
- 18) פרשיי ד"ה הכבר — חולין קט, ב.

שלא"ח. עד לכ"ק מרי"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, עיי' העינין בבקימותו אלו יחוסף ביאור בהאמור לעיל ע"ד העילוי המיוחד דרשנ' זו, בבחינת "חן לחכם ורחם עור"³⁶.

ד

יש להוסיף בבגדל – בעומק יותר, ובחקירה, שביחס שבין העם לנשיא ומלך – כי קצות:
מחד גיסא – תנועה של רוממות והבדלה, "משכמו ומעלה גבוה מכל העם"³⁷, "עם" דייקא, "מלשון עוממות, שהם דברים נפרדים חורים ורחוקים ממעלת המלך"³⁸, וכמדרש בענין היראה והביטול – "שום תשים עליו מלך, שתהא איתו עליו"³⁹, ולאדך גיסא – תכלית הקירוב, כאמור, שהמלך הוא "נב"ל כל קהל ישראל", הרי אין לך קירוב גדול יותר מקירוב העם⁴⁰ לאביו כאמור, שהרם שבלב עצמו ומצא בתמידות בכל האברים, "התמשטו והילוך החיות מהלב אל כל האברים... כהלכותו תמיד סדר... (ש"ל כל האברים מקשרים יחד ומקבלים חיחות... מהלב".
ותירה מהו:

הקירוב שבין המלך להעם הוא אל רק ביחס להשפעת החיות רכל העם, שמקבלים חיחות מהמלך, אלא גם באדך גיסא – שמצאיותו של המלך הלוי' בהעם, "אין מן בלא עם"⁴¹, כלומר, אע"פ שנקראים "עם" מלשון עוממות... רחוקים ממעלת המלך", הרי, ביחוד עם זה (ואדרבה – בגלל זה)⁴² פועלים הם את המלכות – המלך.

של כ"ק מרי"ח אדמו"ר בחיים חיותו בעלמא דין (פר"ת – תשי"י) נחלקות (בכללותו) לג' תקופות של עשר שנים²⁹; עשר שנים ראשונות – במדינה הריא, עשר שנים שניות – במדינת פולין וכו', ועשר שנים האחרונות – במדינת ז'ר, בחצי כדור התחתון. ועפ"י י"ל, שבי' היר"דן ד"חיים" רומזים לעשר הראשון והשני דנשיאותו, והאחרות מ"ח" (חיים") רומזים למ"ח³⁰ שנות הנשיאות במדינה זו, עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין (תשי" – תשי"ח), ול"ח שנים (תשי" – תשמ"ח) דפעולה נמשכת, הוספה בהפצה דחומ"צ בכלל והמעיינות בכללם, ע"פ דרכו אשר הורנו³¹, ולהעיר, ש"מ"ח בנימטריא "חיל", ובנימטריא ב"פ כ"ד, ענין ד'ושמתי כדכד שמותין³² – כמבאר הענין ד"רכי"ו בלק"ת³³, וכן כדדושי הצי"צ³⁴, ועד"ו בנוגע

לאחרי שישנה השלימות
ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו
ועבודתו) דנשיא דורנו – צ"ל
הוספה עיקרית בענין החיים
(גם) ע"י פעולת העם שמכריזים
"חיי המלך", שתוכנה של הכרזה
זו – שכבר הגיע הזמן להקיצו
ורננו שוכני עפר – כ"ק מרי"ח
אדמו"ר נשיא דורנו ועד הקיצו
ורננו דוד מלכא משיחא!

ל"חיל", וכן "חיים" – שענינים אלו נתבאר בדרושי חסידות, וחלקם נלקטו בספר הליקוטי לדרושי הצי"צ (שבהם בכלל גם מדרושי אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הקטן), והם גם הוספו³⁵ לדרושי רבותינו נשיאינו

סוכב הולך הרוח חיים והדם תוך תוך כל האברים והגידים המובלעים בהם וחודו אל הלב כ"ר" (כפי שמבאר רבינו הזקן באג"ק¹⁹).

ונמצא, שיעקר ענין החיות לכל אברי הגוף קשור עם הלב, כי, הדם ("יהא הנפש") שבלב (לא רק גילוי ההשפעה ממנו) מתפשט בכל אברי הגוף ממש²⁰, זאת ועוד:

חיות – קשורה עם תנועה²¹, וענין התנועה הוא גלב דוקא, שנמצא תמיד בתנועה – של רצוא ושוב, "דפיקו רלבא"²², והדם שבו – בתנועה תמידית, סיבוב והילוך בכל אברי הגוף (כמבאר באג"ק¹⁹), משא"כ הכבד והמוח שאינם בתנועה.
ועד"ו בנשיא ומלך, "לב כל קהל ישראל" – "אשר יצאם ואשר יביאם"²³, שעל ידו נעשה (גם) המשכת חייות לבני".
ובבאר יום התחלת הנשיאות (ב' ניסן) מידו שנה בשנה, ניוסוף עור יותר בענין ה"לב", היינו, הוספה בענין החיים – "והחי יתן אל לבו", ועד שנמשך מבחינת "מח" חיים יתן לך חיים"²⁴, עד לחיים גשמיים כפשוטם.

ג

האמור לעיל (הוספה בענין החיים) מודגש ביותר בבי' ניסן ששנה זו – ס"ח שנה (פר"ת – תשמ"ח) לנשיאותו כ"ק מרי"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ס"ח²⁶ בנימטריא "חיים".
יש להוסיף, ע"פ מננון ולימוד אאמור"ר ע"ד הרמז – שמשפס ס"ח העולה מצירוף האותיות ד"חיים" (ב' יו"ד ו"ח")²⁷ מכון לחילוקי התקופות במשך ס"ח שנות הנשיאות דנשיא דורנו:
נתבאר במק"מ²⁸ ששלושים שנות נשיאותו

נשיא הוא "מאור" בפי"ע, ובאופן של חיזוק, עד לחידוש שלא נעדר, לבני הנשיאים שלפניו, כולל ובמיוחד – חידוש בתורחם, פסימית תהורה (הקשורה ומאחדת עם נגלה וזרה"א).

36) לשון הכתוב – ש"ל ט, ט.
37) ש"מאל א ט, ט. כ נתבאר באותיות ורא כך ד חספ, כ ש"ש כך ב ע' תד"תט, ועוד.
38) עש"היא"פ ס"ו (אפ, ב).
39) שפטיט י, טו, מדרין כב, א (במשנה).
40) יתו חמתו, ראש החיות, ונגה התנתו אבד הגוף היא בדרך של ציווי ופקודה כ"י (הפך תעתת הקירוב).
41) עש"היא"פ ש"ט, וראח בחי' וישב לו, ל, ט"ס ר"פ כ"ק, ב רקמת ע' ר"ה (ב), ספר החיים"פ מנאל ס"ב עמ"מ"ם שער שעשועי המלך רפ"א.
42) "כי אילו אפילו היו לו בנים רבים מאד, לא ש"ך שם מלוכה עליהם, וכן אפילו על שרים לבנים, רק ברובעם דקא חרת מלך" (עש"היא"פ ש"ט).

29) להעיר, שבחי' האדם נחשבות כל עשר שנים (30) ועד בימיו בפרסיות יתו"י – ארבעים שנות פעולה בהפצה המעיינות חוצה גם בחצי כדור התחתון, וחי' – שמונה עשר שנים של הוספה גם לבני השלימות (ראו ערין יג, ב, ובכ"ס).
31) אגרו"ק ט"ו, ט.
32) שיע"ד, יב.
33) אהא כ"ד, ו אילך, כו, ג אילך.
34) אה"ת ראה ע' תשעא ואלך, ועוד.
35) ועל יסוד זה – בני ההמשך שלאת"י, – ופסוטי שיש כבארי' דנשיאים ענין בפי"ע (שחר' כל

19) סימן לא.
20) ולכן, המשכת החיות המהות לכל האברים היא גם באופן של התחנות, ש"כל אבר מקבל ממנה חיות ובה הארץ לו לפי מנון והמנונו", משא"כ המשכת החיות מהלב היא לכל האברים גוהו, שכלם מקבלים את הדם שבלב, עצם החיות וראה גם קונטרס משיחות ש"פ בא סי"ב ישי"ג).
21) כידוע ש"תנועה" היא סימן על "חיות" – כל חי מתנועע.
22) ראה לק"ת שדי"ש ש"ט, ועוד.
23) מיסחט כו, יו.
24) נוסף על פעולת הראש ומוח – מרד"דך ומנאי' לכל ישראל, "אשר יצאם ואשר יביאם" (ראה רמב"ם הל' מלכים פ"ד).
25) וימא ע"א, א.
26) ולהעיר, שענין הנימטריא – מוספר, שייך לכל, אפילו לפשטו שבפשוטיים וקטן שבקטנים.
27) להעיר מבארי' הננין לרובל (בנימט" חיים) מנענעו שיעג' לחוח שלו ממש" (סידור אה"י קודם הלל), ולענין מבארי' אאמור"ר בענין (רבי) "חייא" ריחיים" (ע"י הנסמן סב' הפסחאות).
28) לקריש חיי"ע ע"י 303 ואלך, וראה לקריש חיי"ע ע"י 142.

*) חתל מונינו ונקו, מדרשג כממו – עש"היא"פ, חיבור ב' האורות ונגלה תהורה ומפיעות התורה (לקרי' ח"א פ"א א וראה לקריש חיי"ע ע"י 38 ואלך, וע"י, ועוד אצל רבותינו נשיאינו מנאי"ח נאמן בפנימיותו מפינו בה חילוקי אופנים ושינויים בין נשיא לנשיא, ולהעיר גם מחדש ופוחזיו נשיאינו ויקול לעבך שמ"כ"ה לפני הנשיאין וראה לקריש ח"א ע"י 55 ועוד.

וכמדרש גם בהכרת המלך — שהעם מכריזים "יחי המלך" (כפי שמצינו גם במלכות⁴³ בית דוד⁴⁴), וכמו מדרש גם שפעולת העם היא בחיי המלך, חיים של מלך⁴⁵.

ה

עפ"ו מוכן גם בנרד"י — "חיים" שנה לנשיאותו של נשיא דורנו: נוסף על האמור לעיל ע"ד ההוספה בענין החיים (מירי שנה בשנה, ועאכ"כ בשנה זו שסימנה "חיים") לכל אנשי הדור ע"י נשיא הדור — הרי, גם אנשי הדור פועלים הוספה בענין החיים אצל נשיא הדור, כאמור לעיל בענין הכהונה "יחי המלך".

ובאותיות פשוטות: לאתרי שישנה השלימות ד"חיים" שנה לנשיאותו (פעולתו וצבוחה) דנשיא דורנו — צ"ל הוספה עיקרית בענין החיים (גם ע"י פעולת העם שמכריזים "יחי המלך", שחוכמה של הכרה זו — ששכר הגיע הזמן להקצו דרנו ושכני עפר — כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו וע"י דרנו וזו הקצו ורנו דוד מלכא משוחא: והו ג"מ שסמיעיים בעקבא דמשיחא ע"ד הוצרך להכריז "עד מתי", שע"י מקריבים ומזריים את הגאולה⁴⁶ — די"ל, שנוסף על הדגשת הצפ"י, הבקשה והדרישה על הגאולה [נשיא משיח צדקנו בנעל משח, כאופן דמראה באצבע ואומר זה], הנה המלך משוחא, כשר דם, כפס"ד הרמב"ם⁴⁸ "עמוד הענין ד"יחי המלך" — ר"ל, שיש בהכרזה זו גם הוכיח רענין ההכרזה — "יחי המלך", שע"י פועלים ביאת דוד מלכא משיחא.

ו

יש להוסיף, שאצל מלך המשיח מדרגתו יותר שיוכחו לכאור"א ישראל (נוסף לכן שכל מלך הוא י"ב כל קהל ישראל) — שלכן, בכחו וביכולתו דכאור"א ישראל לפעול הענין ד"יחי המלך". על הפסוק⁴⁹ "ידך כוכב מיעקב" מצינו ב' דרשות בחז"ל: (א) "כוכב" קאי על כאור"א מ"שירא⁵⁰, (ב) "כוכב" קאי על מלך המשיח⁵¹.

43) ראה מ"א, א, דר"ל — בנוגע לשלמה.
44) ועי' ברוך (שם, לא) — אבל לא בנוגע בענין ההתהדרה.
45) ובהו נוסף — "יצא מלכא... כי תחמלה על החיים והתהדרה" וד"ק ע"פ שם (לך).
46) ראה שיחת ארבע"ס תרע"ט (והנחה ובהנחה ובהנחה יכנס הב"ר" — ניסן תשס"ו ע"פ 65). ראה שיחת ו' מרחשון תשס"ו לק"יש ריש תשס"ו מבית. ובכ"מ.
47) ע"ד מ"ח — שמיר סמכ"ג. פרשי' שבעל טו, ב.
48) ה"ל מלכ"ס סמ"א.
49) בלק ב"ר י'
50) ירושלמי מעשר שני פ"ד ד'ר.
51) ירושלמי תענית פ"ד ה"ה. רמב"ן ע"פ. ועוד.

ותחבר במק"א⁵² שאין סתירה בדבר"א (ואדרבה, ב' המאמרים מסייעים זה לזה) — ע"פ הירוש' ⁵⁴ שבכאור"א ישראל יש ניצוץ מנשמת משיח, היא בחי' היחידה שבנפש כאור"א, שהיא ניצוץ מהיחידה הכללית, שנשמתו של משיח צדקנו⁵³.
ונמצא, שבנוגע למלך המשיח מודגש ביותר הקשר והשייכות לכל ישראל — שעצם נשמתם, בחי' היחידה⁵⁶, היא ניצוץ מנשמתו של משיח, ולכן, גם הענין ד"יאין מלך בלא עם" (תוכן הכרות העם "יחי המלך") הוא בהדרגה יחידה אצל מלך המשיח — "דרך

כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו
פסק — בשעתו אז — שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים".
ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מ"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים — הרי בודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

כוכב מיעקב", כוכב רכללות ישראל, הקשור עם ילדיו "דרך כוכב מיעקב" אצל כאור"א משיחא, התגלות בחי' היחידה שלו.

ז

יש לקשר כל האמור לעיל לזמן החחלת נשיאותו של נשיא דורנו — בחודש ניסן: חודש ניסן קשור עם ענין הגאולה — כמאור"ל⁵⁷ "משכבר הקב"ה בעולמו קבע בו ראשי חדשים ושנים, וכשכבר ביעקב ובניו קבע בו⁵⁸ ראש חודש של גאולה, שבו נגאלו

52) לקו"ש ח"ב ע' 599. שם ע' 692 בחתרה ובכ"מ.
53) בפרט ע"פ הירוש' שכל הייחודים נפיקו אחד שייכים לז"י (ראה לקו"ש ח"ב ע' 782. ובכ"מ).
54) מאור עינים ס"ט סינים. וראה גם מה"ס תרע"ט ע"פ 55.
55) "מ"ו לוח"י רס, ב. אה"ח נצבים ע' ארע"ו.
56) מה"ס תרע"ט ע' טו. ד"ה והנין תר"ח"ן. מה"ס תרע"ט ע' 207. ועוד.
57) להע"י, שפסקם משכן בחי' היחידה הוא נבכ (ראה מה"ס תרע"ט ח"א ע' ט), ד"ל והנחתו ככללות ישראל, יחידה הכללית ורמשיח — מלך המשיח, י"ב כל קהל ישראל".
58) שמיר פס"ו, יא.
59) "ב"ר דייקא, היינו, שנוקב בעולם סדר של הנהגה נסית (גאולה) שלמעלה מהנהגה נסבית, שע"י נהגה גם האלקות שבהנהגה נסבית (ראה גם ר"ה חודש הזה לכם דר"ש ויקרא, ר"ח ניסן, שנה זו).

ישראל ממצרים וכו' עתידין ליגאל, שנאמר⁵⁹ כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".
וחודש ניסן קשור גם עם ענין הנשיאות⁶⁰ — "כא' בניסן התחילו הנשיאים להקריב את קרבניהם לתוכנת המוכב נשיא א' ליום⁶¹, שלכן, "נהגין מ"ח" ואל"ך לקרות פ' הנשיא שהקריב בו כיום⁶².
וציוון שניהם יחד (ענין הגאולה והנשיאות) הוא — נשיאותו של דוד מלכא משיחא כגאולה העתידה.

ח

ובפרטיות יותר — ב' ניסן — "כיום השני הקריב נתגאל בן צוער נשיא שכבר⁶³:
"צוער" — הוא גם מלשון צער⁶⁴, אשר, הצער הכי גדול הוא — צער הגלות, ולאחר צער הגלות נשכבר יצאו י"ח "ד' הותר", כפי שמאריך אדמו"ר האמצעי⁶⁵ בנוגע לצרות שהיו עד ימיו, ועאכ"כ לאחר כל מה שעברו בדרות שלאח"י עד לדורנו זה, "לא תקום פעמים צרה⁶⁶" — נולד "בן צוער"⁶⁷, השכר שנולד ומתגלה ("בן") ע"י הצער ("צוער") — "לפנס צערא אנדא⁶⁸, ולא רק "אנדא", שכר לפ"ע העבודה, אלא יחידה עודה — באופן של נצואה, "מצאתי דוד עברי⁶⁹".

ומרמז גם בשם "נתגאל (בן צוער)" — שהתוצאה יצער הגלות ("בן צוער") היא "נתגאל", "נתן אלו"⁷⁰:

ענין זה מרמז גם בסמוך של חודש — "ניסן". י"ט נסי' (ראה ברכת זו. רע"א ובחז"א: מרש"א) — ד"ל הירוש' דרנ"ס נסי', נוסף על הנהגה נסית, גילוי אלקות (נס) גם בהנהגה הנסבית נוסף.
59) מיכה ג, טו.
60) "כאחור בניסן ראש השנה למלכ"ס (ר"ה בחתולה), ולהע"י ממאור"ל (שמיר פס"ו, כו) "אין המלכות באה לזה (לישראל) עד ל' דוד, שנאמר החודש הזה לכם ראש חדשים, החודש ל' יום ומלכות שלכם ל' דוד כ"י" (ע"ד לירוש' המלכות לעתיד לבוא).
61) שרע אה"ח אר"ח סמכ"ס פ"ט.
62) שם סמ"ט. וראה בארחה לקו"ש ניסן תשס"ו.
63) נשא ז, יח.
64) אה"ח נשא ע' פ"ד סמ"ט. וראה חודשים שבתעודת 65-70.
65) ע"ר תשובה ח"א פ"ה (ב, ה), וראה גם מאמרי אראמ"ל מברב"ר ח"ב ס"ג חששו ואל"ך.
66) לשון הכותב — נחום א, ט (ראה לקו"ש ח"ב ע' 306 תה"ה 55 ובחז"א).
67) וכמשת"ל (קמנטוס משיחא ש"פ ק"פ"ס סיח) ש"ע קו"ש הגלות כ"ו זכו ישראל לעתיד ד"יריבו ויצעמו במאד מאד" (ראה ומכ"ן בברב"ר ג' ובלשון הזה (ח"ב קצח, פ"א ואל"ך) — ע"י "שכר" (בש"ן מ"נה) נעשה הענין ד'אמרי' שאל"ך יעקב בעור שברו ג"ח (בש"ן משלוח), "נאכאן את"ל למעבר לכו יוס"ו ופועו"ן" (קמנטוס תה"ל תה"ה 74).68) אבות פ"ל מ"א, וראה גם אה"ח שבתעודת 64. ס"ה כיום השני ע"ר"ת. היש"ת.
69) תה"ס פ"ט, כא, וראה מנחת"ן ז, א.
70) ב"ר — ראה אה"ח שם. ס"ה כיום השני תר"כ"ט. ע"ר"ת. ד"ה תה"ל רב' ניסן תר"ח"ט.

"נתן" — כל הנותן בעין יפה הוא נותן⁷¹, ולא עור, אלא, שהנתינת היא מבחי"אצ" — התחלת י"ג מרה"ר (לכמה דעות⁷²). "א"ל הוי"ו ויא"ל לנבי⁷³, גילויה והמשכת חסדו של הקב"ה, חסד שלמעלה מהשתלשלות, עד להחמד העיקר — גאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקו.

ט ב

יש להוסיף ולבאר גם השייכות לבי' ניסן (שהרי נמצאים לכבר כבמוציא ב' ניסן, לאחרית חגת ערבית דליל ג' ניסן) — "כיום השלישי נשיא לבני ובולון⁷⁴:"

החילוק שבין ישבר וזבולון הוא — "שמח וזבולון בצאתך וישבר באהליך⁷⁵, היינו, שישבר ענינו לימוד התורה⁷⁶, כמ"ש⁷⁷ ובבני ישבר וירעי בינה לעתים גו'⁷⁸, ובולון עיקר ענינו יציאה מפרקמטיא (אלא שצריך גם לקבוע עתים לתורה).

ו"ל דוגמתו בתורה גופא — החילוק שבין לימוד התורה בזמן הזה לגבי לימוד התורה לדעתו דברא, שהוא ע"ד ובדומת⁷⁹ החילוק שבין קביעת עתים לתורה (ובולון) לגבי חזרתו אומנתו (ישבר).

ועפ"י מוכן הקשר וההמשך הישבר ובולון בנוגע לענין הגאולה — שלאחר הגאולה (ולעצתו בן צו"צ)⁸⁰ הוא ש"מעשינו ועבודתינו" בלימוד התורה בזמן הזה הוא בבחינת "ובולון" לגבי לימוד התורה דלעת⁸⁰.

י א

ובכל זה ניתוסף (רמז) בקביעות שנה זו, ב"יהיה יתן אל לבוי' בנוגע לחיי יום יום ועד למעשה בפועל — שב' ניסן חל כיום ראשון רפ' צו:

בהתחלת פ' צו מפרש רש"י⁸¹ — "אין צו אלא לשון זרות, מיד ולרורות".

שבוה מודגש שכל האמור לעיל אודות ענין הגאולה, הנישואות דרור מלכא משיחא — צ"ל באופן של זרות.

וכפשטות — שבמדנו בתורש ניסן, "תורש של גאולה", לאחר ששבר עבר ר"ח ניסן⁸², ונכנסים ליום המעשה⁸³, כי ניסן (ובפרט בשנה זו, "חיים" שנה לנישואות כ"ק מ"ח ארמיר" נשיא דורנו) — בא מלך המשיח ("יחי המלך") בזריות הכי גדולה. חזק ומיד ממנו.

יא א

יש להוסיף בלימוד התורה, בעבודת האדם לקונו — בענין הזריות, "אין צו אלא לשון זרות":

חזק המפרשה — שעלי' נאמר "צו את אהרן", "אין צו אלא לשון זרות" — הוא

זכותן של נשים צדקניות שבדורנו, אשר, ע"פ המבואר בכתבי האריז"ל שדורנו זה (דור האחרון של הגלות, ובמילא, דור הראשון של הגאולה) הוא גלגול של הדור שיצאו ממצרים, הרי, כשם שיצ"מ היתה בזכותן של נשים צדקניות שהיו באותו הדור, כמו כן תהי' גאולתנו מגלות זה האחרון בזכות נשים צדקניות שבדורנו, "כמי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

בנוגע לתרומת הדשן ("וזהים את הדשן גו'⁸⁴) וסידור המערכות ("ירבה כאן קידרות הרכה, על מוקדה, ואש המזבח חוקק על, ותאש על המזבח חוקק בו, אש תמיד חוקק על המזבח, כולן נדרשו כמ"י יומא, שנחלקו רבוחינו במנין המערכות שהיו שם⁸⁵), כלומר, א"ע"פ שפרשה זו אין עיקרה אודות הקרבת התמיד, כי א"ע, ע"ד העבורות שלפנ"ו,

שהם כבוד דהכשר, והכשר דהכשר כו' להקרבת התמיד (תחל מתרומת הרשן, ואח"כ סידור המערכות, העלאת שני גורי עצים, הכנת כלי השרת, ורק לאחר מתיחלין להכין את התמיד⁸⁶, לא לפני ש"האיר פני המזרח עד שבחורין⁸⁷"), הרי (גם) ההכשר וההכנה צ"ל באופן של זריות, "אין צו אלא לשון זרות".

ומכאן למדים הוראה בעבודת האדם — שהענין ד"ריוין מקרימים למצות⁸⁸ הוא לא רק בנוגע לעשיית המצוה עצמה, אלא גם בנוגע להכנה והכשר דהכשר כו'.

ולדוגמא: בנוגע למצות הצדקה (ובפרט בענין שחזמן גומא, "מעות חטים") — מצוה כללית שקולה כנגד כל המצוות⁸⁹ — שצ"ל זריות ול ר"ח, גם בהנתינת הצדקה כפועל ממש, אלא גם בהכנה למצוה, החל מהשקיעט ע"ד קבלת החלטת טובה (גם כאשר הקיום כפועל א"א להיות רק לאחר זמן).

יש להוסיף ולהעיר, שגם ענין הזריות קשור עם הגאולה — כמ"ש רבני זוקן באה"ק⁹⁰ "שוריות" דאברהם אבינו ע"ה היא העומרת לעד לנו ולבנינו עד עולם, "ויבפרט (תזריות) במעשה הצדקה העולה על כולנה, גולה צדקה שמקרכת את הגאולה⁹¹, עד כי יבוא שילה".

יב א

המעשה הוא העיקר⁹²: יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו⁹³ — כולל גם הבקשת הדרישה "ע"ד מתי", וההכרזה "יחי המלך", דוד מלכא משיחא — בזריות הכי גדולה, הקשורה עם שומח חיות.

— אשר, ענינים אלו (שמתח חיות) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת שומח (תשסח) ותשמה), ו"חיים" שנה לנישואותו של כ"ק מ"ח ארמיר" נשיא דורנו —

שע"י פועלים כביכול ה"חיים⁹⁴ הוא דהזריות אצל הקב"ה⁹⁵ — "אליקים כהן הוא⁹⁶, ויכהים ויזין המי⁹⁷ — לגאל את

86 דאה רמב"ם הל' תמידין ומספיק רש"י.
87 תמיד ל' א. ארמ"ם שם פ"א ה"ב.
88 פסחים ד. א.
89 ביב ט. א. ידרשלימ פאה פ"א ה"א, וראה גם תניא פ"ז ט"ז (ב ואל"ך).
90 סימן כא.
91 ביב י"ד, א. וראה גם תניא שם.
92 אבות פ"א מ"ד.
93 דאה תניא פמ"ז.
94 ישע"י ס. כב. תורת צדק. א.
95 ודאברה — שגור דבריו ליעקב חוקי ומשפט לישאל". ימה שחזו עשה הוא אמר לישאל לעשות (תהלים) קמ"ט. ע"י שמו"ר פ"ל ט, ה"ט. שהזריות דרבקה צ"ל לפני וקודם ויזיון של ישראל.
96 מתירק לט. פ"א.
97 שבת כ. א.

81 שפירדו — פשוטו של מקרא (אין לא באחי אלא לפשוטו של מקרא) — מרשי"ב בראשית ג, ת, ונח, וכזה עם זה — כולל גם "ענינים מוסלאים" נש"ל"ה כמ"ס שכחות שלו קמ"א, א"י. יינה של תורה ("יהוים יום" כ"ט שפט).
82 כולל גם — התנתיכח דראותו יום נטל עשר ערות"ו (מרשי"ב ריש שטיק). כמשנת' לעיל בארונה (ראה קונטרס שיחות ש"ס ויקרא, ר"ח ניסן).
83 קמ"א ר"ח שאנו י"ום המעשה" נראה לקרית ברכה צו, ד, ושיט, ובפרט בשנה זו שחל ב"ק.
84 מרשנו ו. ג.
85 מרשי"ב ש. ה.

71 כיב ג. א. ושי"י.
72 וחי' קלא. ב. ע"י חיים שע"י גשע"ר אפיקו (אפיקו) פ"א. וראה בכ"י מסכת ב' מניא תשי"ח. נרמס בארנות" קשר אומ"ר מליט"א ח"ב ע' שפט).
73 תהלים ק"ח, כו.
74 נבא ד' כ"ד.
75 ברכה ל"ח. י ובפרשי".
76 להעיר שרדקא קרבן נחאל בן צוער נשיא יששכר מרמז על ענין התורה — במרבי"ב פ"ג, ט"ט. נח ברי' ביום השני שבחודש 68-70.
77 ה"א י"ב. לב.
78 ובתורה יתרה — בנוגע לקידוש חודשים ועיבור שנת (ראש במרבי"ב פ"ג, ט"ט). "חודש הוא לכ"ס גו", משיעור הרמב"ם ד"מ"ס אלה.
79 חסידות מזה — "חודש שנים למד כעוה"ז הגב"ה הא לפני תורה של משיח" (קה"ר פ"א, ת).
80 ו"הקיים וזבולון לישבר. שחזרו של ישבר על די ובולון היתה" (מרשי"ב ברכה שם) — ע"ד מארזיל (פסחים ג א) "אשרי מי שבא ללכת ולתמוך בירד", היינו, שע"י יציאת התורה בזמן הזה וזכ"ס ללמוד התורה ולעמוד לבוא (ואת התגלה גם הפעלה ובולון) (קריסם גם במעלה) — ה"סיבה" שמביאה ללימוד רלע"ל).

כניי ברויזת הכי גדולה, תיכף ומיד ממש, ילא עיכבן המקום כחוף עירי⁹⁸.

ש"ק מ"ח אדמור"ר נשיא דורנו פסק⁹⁹ – בשנת או – שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים", ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מלי"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים – הרי בודאי שיכמינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה¹⁰⁰ – כפי שרואים כמחשש שצחצוח יתר מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו! ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות ומוכרזת כביכול הזרזות של העב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש. ותיכף ומיד – מקיימים הציוני "זאת¹⁰¹ חזרת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה ג' ובעד עלי הכהן עצים בבוקר בבוקר¹⁰², כביהמ"ק השלישי, אשר, להיותו "מקדש אדניי כוננו ידיו¹⁰³, כ"כניגא דקב"ה¹⁰⁴, ש"בנו ומשוכלל גילה ויבוא מן השמים¹⁰⁵, יכול (ובמילא צריך) לירד

ולהתגלות למטה אפילו בלילה¹⁰⁵, ג'ילה זה חמש!

ובאופן ש"תחזינה עינינו" – עיני כשר גנוף של כשר, נשמות בגופים, כולל גם (קיום ההבטחה ברורה) "ונתח¹⁰⁶ לכם לב כשר¹⁰⁷, "לב חדש ורוח חדשה¹⁰⁸.

— יג —

כרגיל – יש לסיים ב"תנינת" שליחות" מצוה לצדקה (המקרכת את הגאולה), בהוספה לנתינת שליחות"מצוה לצדקה בהתחלת היום. ולהעיר, ש"יל שהתחלת וסיום היום כענין הצדקה, הוא, ע"ד וכדוגמת התחלת וסיום היום בקרבן התמיד – כמ"ש¹⁰⁹ "וערך עלי העולה ג'". "עולת תמיד היא תקדים¹⁰⁹, וכן "עלי", על עולת הבוקר השלם כל הקרבנות כולם, כמאן שלא ידא רבר מאוחר לתמיד של בין הערביים¹⁰⁹ (מלכד הקטר חלבים ואכרים שכשר כל הלילה¹¹⁰), ודוגמתם בזמן הזה – "תפלות במקום תמידין תקנים¹¹¹, תפלת שחרית כנגד תמיד של בין הערביים (ותפלת ערבית כנגד אבריו ופדורים¹¹²), ומס"ד הש"ע¹¹³ יהיה פרוטה לעני והדר מצלי.

וה"ר שההחלטה ע"ד נתינת הצדקה תביא תיכף את השכר¹¹⁴ "שמקרכת את הגאולה",

ע"י דוד מלכא משיחא

ובפשטות – "הנה זה בא¹¹⁴, משיח צדקנו, ויגאלנו, כולנו יחדיו, בתוככי כלל ישראל, "בערינו ובוקינו ג' בבנינו ובכנותנו¹¹⁶, ובפרט בשנה זו, שנת הקהל, "הקהל את העם האנשים והנשים והטף¹¹⁷, "קהל גדול ישיבו הנה¹¹⁸, כולל גם כל הרורות שלפנינו – "הקיצו ורגנו שוכני עפר¹¹⁹.

ובפרט – בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו, אשר, ע"פ המבואר בכתבי הארזי¹²⁰ שדורנו זה (דוד האחרון של הגלות, ובמילא, דוד הראשון של הגאולה) הוא נלגול של הדור שיצאו ממצרים, הרי, כשם שצ"מם יהיה בזכותן של נשים צדקניות שהיו באותו הדור¹²¹, כמו כן תהי' גאולתנו מגלות זה האחרון בזכות נשים צדקניות שבדורנו¹²², "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות¹²³.

וכל עניינים אלו – בפשטות ממש, גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

98) מביילא ומרשי"י בא י"ב, מא.

99) שיחת שמיחת תרפ"ט.

100) להעיר, שגם בתוכת המזבח כחודש יסין מודגש הענין שילא פתחו ולא החזירו" (במכריז פ"ד, ד"א רבה ולא מיטע" מרשי"י ס"פ נשא).

101) להעיר מפי אה"ח ע"מ: "ובדרך רמז הרמח כל הפרשה על גלות האחרון שאנו בו נלחמנו מצעבן נפשי כי כל איש ישראל מנאח הנהם נפשו בראות או"ך (על מוקדה על המזבח) – כל הלילה, שהיא זמן הגלות הנמשל ללילה... עד הבוקר שהוא זמן שיריק עלינו כבודו ואחא בוקר, וזמן הוא אחר עבוד ת"ך לאלף הששי... ואומרו בבוקר במוקד... כי זמן הגאולה הי' ראוי להיות בבוקר ראשון של שנת ת"ך לאלף החמישי, ולסיבת הנין מתעכב עד בוקר ת"ך הכי מ"י, ע"יש בארחה. 103) בילה ט"ו, ר' ובפשי"י. 104) חז"י רכ"א, א' וז"א ט"ג, א.

105) מרשי"י וחס"י סוכה מא, א, ועוד.

106) יחזקאל לו, כו.

107) לאחרי שיהוסידיתי אל לך ראבן מכשרמ" (שם) – דיול, שההרהר כ"ר נעשתה כבר ע"י מעשני ועבודתינו ממשך הנשיאות דבי"ק מו"ח ארמורי' החלל מב יוסין), ע"ד האמור בנוגע לצחצוח הכפתורים כ"ר.

108) פרשתנו ו, ה.

109) מרשי"י ע"פ.

110) מרשי"י ריש פרשתנו – ממגילה כא, א.

111) ברכות כו, ב.

112) ברכות שם, שר"ע אה"י א"ח ר"ס פט.

113) א"ח ר"ס ע"ב, שר"ע אה"י ר"ס שם – מב"ב י"ד, א.

114) ע"ד המס"ד כשרי"ע א"ח"ת תקע"א ס"ג (מתענית ח, ב).

- 115) שה"ש ב, ח.
- 116) בא י"ד, ט.
- 117) ויחל לא, י"ב.
- 118) יומ"ר לא, ד.
- 119) יעצ"י כו, יט.
- 120) שער הגלגלים הקדמה כ, ל"ח וספר הליקוטם לארזי"ל שמת, ג, ד.

- 121) מטה י"א, ב, שר"י פ"א, י"ב, במכריז פ"ג, ו.
- 122) ואה גם ל"ש רות רמז ח"ד בסופ' (מרמזש וזטא וות); אין הרדות נגאלים אלא בכשר נשים צדקניות שיש בדה.
- 123) ויחזרה מזה – "נפלאות" אפילו כעך לצי"מ (וח"א רס"א, כ, אה"ח נ"ך ע' תפח).

★ הצטרף לציבור לומדי הרמב"ם ★

מבצע הקהל – נוסעים לרבי שליט"א ב"ט תשלומים ללא ריבית

08-237072

חלק משיחות ש"פ שמיני מבה"ח אייר תשמ"ח הערה 80 (סה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 417):

ולהעיר, שבב' ניסן דשנה זו (יום התחלת הנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר) מלאו ס"ח שנה - בגימטריא חיים - לנשיאותו של נשיא דורנו, ולכן צ"ל הוספה בענין החיים - "יחי המלך", דוד מלכא משיחא (נתבאר בארוכה בשיחת ב' ניסן - לעיל ח"א ע' 347)

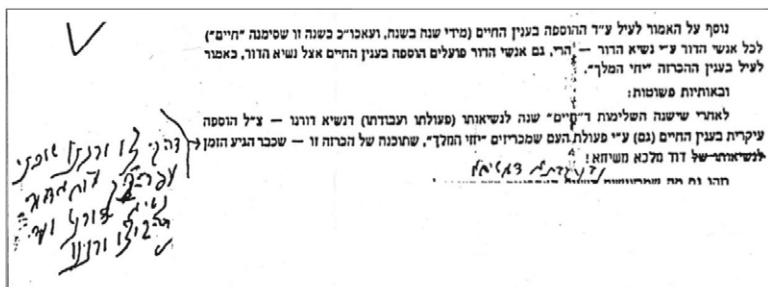
חלק משיחות ליל ה' פ' תולדות, אדר"ח כסלו, וש"פ תולדות, ב' כסלו ה'תשנ"ב (ספה"ש תשנ"ב ח"א ע' 132-3):

ויה"ר והוא העיקר - שבתחלת חודש כסלו, חודש הגאולה, תבוא בפועל ובגילוי הגאולה האמיתית והשלימה, התחלת הגאולה ושלימותה, ע"י משיח צדקנו - "יעמוד מלך מבית דוד כו", עד ש"יתקן את העולם לעבוד את ה' ביחד, שנאמר אז אהפוך אל עמים גו' לעבדו שכם אחד".

וכמרומו גם בסיום וחותרם ההפטר דשבוע שעבר ובהתחלת פרשת השבוע:

ההפטר דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" - נצחיות מלכות דוד שנמשכה במלכות שלמה, ששלימותה ע"י המלך המשיח שהוא "מבית דוד ומזרע שלמה" - שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח.

ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' - כמרומו בהתחלת פרשת השבוע: "ואלה תולדות יצחק" - שהלידה ("תולדות") דמלך המשיח (התגלות מציאותו) היא באופן גלוי לעין כל ("ואלה"), עד ש"כל השומע יצחק לי" ("יצחק"), ולא עוד אלא שפועל גם על אזה"ע, הן הבירור דלבן (בפרשת ויצא) והן הבירור דעשו (בפרשת וישלח), "עד אשר אבוא אל אדוני שעיריה", "בימי המשיח, שנאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה" - תיכף ומיד ממש.

מעלי ההגהה על השיחה (פיענוח הכת"ק בא במודגש): צ"ל הוספה עיקרית (גם) ע"י פעולת העם ומכריזים "יחי המלך", שתוכנה של הכרזה זו - שכבר הגיע הזמן להקיצו ורננו שוכני עפר - כ"ק מו"ח דמור נשיא דורנו ועד להקיצו ורננו דוד מלכא משיחא!

אגרות קודש

אל משפחות החתן והכלה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N.Y. 11213

E. Turen
6329 North Monticello
Chicago, Ill. 60659

טורין - בערג - שיקגו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כ"א מני"א חשמ"ח
ברוקלין, נ. י.

האברך הרו"ח אי"א נוי"כ וכו'
מוה' אליעזר ש"י
רבי"ג ת"י

שלום וברכה

במענה על ההודעה מקביעות זמן החתונת
ליום ל"א אלול הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב וסתה"י בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בבין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב
1981

טורין - שיקאגו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מחם מונרל שניארטאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"א תשרי תשנ"ג
ברוקלין, נ. י.

הווי"ח אי"א בוי"ב וכו'
מוה' אליעזר שי

שלום וברכה!

במענה על ההודעה ע"ד הכנסת לדירה חדשה,

הנה יה"ר מהשי"ת שיהי' משנה מקום משנה מזל
לטובה ולברכה בגשמיות וברוחניות.

הפ"נ שבמכ"י יקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח
אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

ש.י. ט.
מזכ"ר

טורין-שיקאגו
Tel. (718) 493-9250

Cable: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות
כ"ק אדמו"ד מנתם מענדל שליט"א שניאורסאהן
ליובראוויטש
SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi
770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN, N. Y. 11213

בי"ה, יז' כסלו תשנ"ד
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח אי"א נוי"כ עוסק בצ"צ וכו'
מוה' אליעזר שי

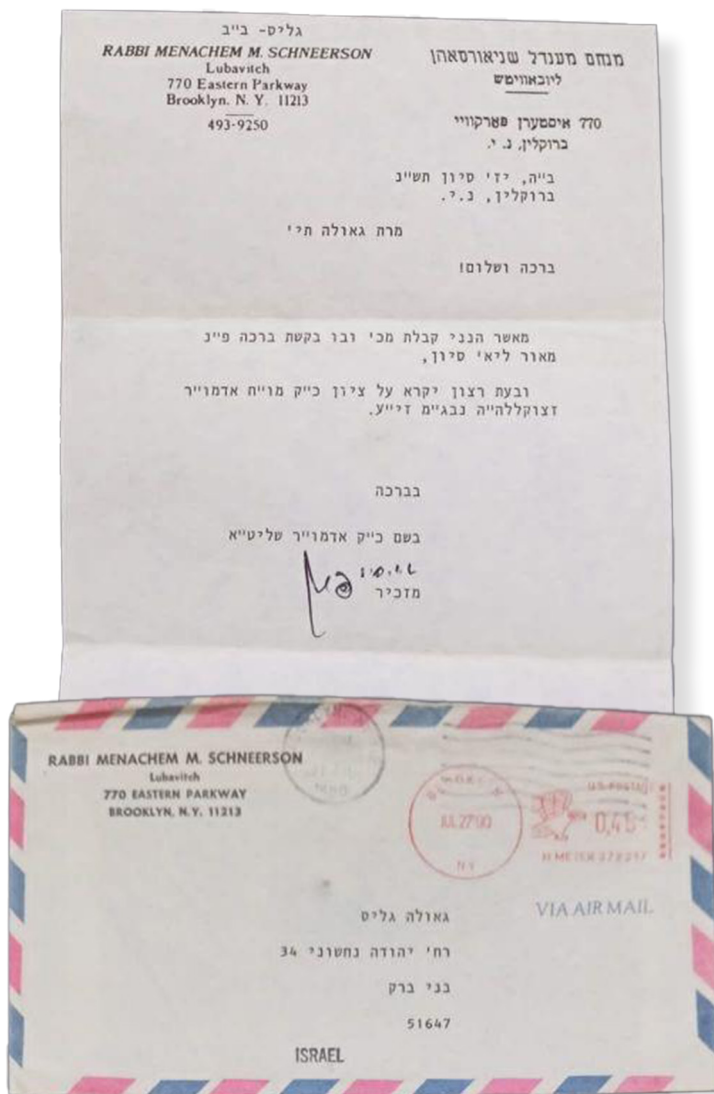
שלום וברכה

הפי"נ שלו מיום ז' כסלו

,נתקבל,

ויקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח
אדמו"ר זצוקלה"ה בבג"מ די"ע.

M.M.S. 6
מזכיר

טל- גליס- פי"ח- בני ברק

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 אייסקרן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, כח' אייר תש"א
ברוקלין, נ. י.

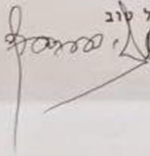
האברך הו"ח אי"א נו"כ וכו'
מה' שמסון שי'
וב"ג ת"י

שלום וברכה

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
ליום טז' סיון הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב מזל
טוב ושתיי בשעה טובה ומוצלחת ויבנו בית
בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת
החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN, N. Y. 11213

שמסון טל

כפר חב"ד

VIA AIR MAIL

770

ISRAEL

- מבוא -

"און האט זעה איך א הערליכען געזיכט, עס שיינט זיין פנים מיט א ג-ט'ליכן ליכט, אויף זיין קאפ א גאלדענעם קרוין

"איך דערקען עם שוין"

(משירו "א שיינעם חלום" של ר' אברהם פריד, תש"נ)

"לא איברי עלמא אלא למשיח" נאמר במסכת סנהדרין (צ"ח,ב). מרגע בריאת העולם - כמתואר בפסוק השני בספר בראשית "וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם" עליו דרשו חז"ל: "זוהי רוחו של מלך המשיח". (בראשית רבה ב,ד). ימות המשיח הם, כלשון ספר התניא (פל"ז) "תכלית ושלמות בריאת עולם הזה שלכך נברא מתחילתו".

בחלוף כשלושת אלפי שנים, ברגע חורבן בית המקדש, מסופר במדרש (איכה רבה א) על פרתו של ערבי שמיד אחרי שגעתה כדי להודיע על החורבן, חזרה וגעתה שוב להודיע כי "נולד מושיען של ישראל" - מלך המשיח.

באותו דף במסכת סנהדרין (צ"ח,ב) ממנו צוטט לעיל, מספרת הגמרא כיצד כבר אז, בתחילת זמן הגלות, לפני כאלפיים שנה - החלו תלמידים להצביע על רבם ולומר כי הוא מלך המשיח.

כאלף שנים לאחר מכן, חתם הרמב"ם את חיבורו ההלכתי "משנה תורה" ב"הלכות מלך המשיח" (פרקים י"א-ב בהלכות מלכים) בהם הוא מתאר את דמותו ונותן סימנים לזיהויו של מלך המשיח.

בדורות האחרונים, כתב רבי עובדיה מברטנורה בפירושו למגילת רות: "בכל דור ודור נולד אחד מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל". בעל ה'חתם סופר' כתב בספר השו"ת שלו: "ומיום שחרב בית המקדש, מיד נולד אחד הראוי בצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו ה' יתברך וישלחו... כשיגיע אם ירצה ה' יגלה אליו ה' כמו למשה בסנה וישלחה".

גם בעל ה'שדי חמד' כתב בספרו: "ובדרך הזה היה משוער אצלם בכל דור מי הוא... רבינו הקדוש.. בדורו אמרו וידעו שהוא המוכן.. ועל פי זה כתבו גם כן תלמידי האריז"ל שבימיו היה האריז"ל. וכל זה הוא פשוט".

*

לפני שלוש מאות שנה, ביום הבהיר ח"י אלול תפ"ד (ספטמבר 1724) - הנביא אחיה

השילוני (שהיה מיוצאי מצרים, השתתף במתן תורה, למד מפי משה רבינו וזכה להאריך ימים עוד מאות שנים, קיבל תורה מדוד המלך ובית דינו והיה מורו ורבו של אליהו הנביא) התגלה לרבי ישראל, שלימים נודע בכינויו הבעל-שם-טוב - ולימד אותו תורה במשך עשר שנים, אז הורה לו להתגלות ולהפיץ את תורתו - תורת החסידות.

בעליית נשמה לה זכה הבעל-שם-טוב להיכלו של מלך המשיח, הוא שאלו: אימתי קאתי מר? וזכה לתשובה: "לכשיפוצו מעיינותיך חוצה ויתגלה טבעך בעולם". מאז הייתה תשובה זו למטרתה וייעודה של החסידות - להכין את העולם לגילוי אורו של מלך המשיח.

"כל חסיד מאמין באמונה שלימה שהרבי שבדורו - בדוגמת נשיא דורנו - הוא הוא המשיח" קובע הרבי בשיחת קודשו (המובאת להלן בקובץ) מחוהמ"ס תשמ"ז. בכל דור, האמינו חסידי רבותינו ונשיאנו כי הנשיא הוא המשיח שבדור.

בי"א ניסן תרס"ב, בניקולייב "נתמלא הבית כולו אורה" בלידת מושיען של ישראל - כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שבמכתבו מי"א ניסן תשט"ז מספר ומעיד על עצמו: "מיום הלכי ל"חדר" ועוד קודם לזה התחיל להתרקם בדמיוני ציור גאולה העתידה - גאולת עם ישראל מגלותו האחרון, גאולה כזו ובאופן כזה שעל ידה יהיו מובנים ייסורי הגלות הגזירות והשמדות. וכחלק מעתיד מזהיר זה וכחלק מגאולה זו יהי "נשיא זה מלך, לא נשיא שבט - אלא שאין על גביו אלא ה' אלקיו"..."

בראש השנה לחסידות הראשון אחרי לידת הרבי שליט"א - בשיחת י"ט כסלו תרס"ג אומר הרבי הרש"ב נ"ע, בתרגום ללה"ק: "שלא יכבה נרו לעולם ועד, אור הבעש"ט מאיר תמיד, החסידות תהיה עד משיח בלי שום ספק, דוד מלך ישראל חי וקיים, שזה הבעש"ט והמגיד ואדמו"ר הזקן, וכך ימשיך תמיד, שהרי אנו מדוד המלך, וזה ימשיך עד המשיח".

בשנת תש"ב יוצא הרבי הריי"צ נ"ע בקריאה וקול קורא' לאלתר לגאולה' - כפי שמעיד הרבי בשיחת ש"פ נשא תש"כ (המובאת להלן בקובץ) - החסידים פרסמו את הקריאה והוסיפו ש'הוא הוא'.

עד כאן הובאו פנינים אודות אמונת תלמידים ברבותיהם ואמונת חסידים ברבותינו נשיאנו - כמשיח בדורם, אך מתבקש להבהיר להדגיש ההבדל בין הדורות הקודמים לדורנו זה - דור השביעי, אשר בו אין זו עוד אמונה בראוי להיות משיח באם יזכה הדור... אלא, לאור המאמר 'באתי לגני' תשי"א - זוהי כמובן אמונה וודאית וביטחון גמור כי נשיא דורנו, כ"ק אדמו"ר שליט"א - הוא מלך המשיח בפועל, שיגמור המשכת עיקר שכינה בתחתונים ויבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, תיכף ומיד ממש.

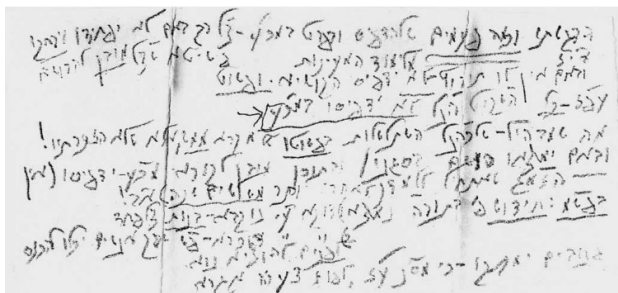
*

כמה מילים לייחודו של הליקוט בקובץ שלפניכם:

בנושא חשוב ויסודי זה של גילוי זהות מלך המשיח בדורנו - עסקו ודנו רבות בין אנ"ש והתמימים בעשורים האחרונים, אך נראה כי משום מה התמקד העיסוק והדין דווקא בפולמוסים ודעות אישיות בעיקר סביב מענות פרטיים שהשיב הרבי בנושא זה.

אך דומה כי לא הוקדשה מספיק שימת לב ליריעה הרחבה של התייחסויות לנושא זה בשיחות קודשו הכלליות והפומביות, המתועדות ומודפסות, שחלקן ורובן הגדול אף הוגהו ע"י הרבי לצורך פרסומם חוצה בעיתונים.

ממענות אם
 פרטיים ישנן
 (קביעת הרבי)
 הסתייגויות רבות
 בלימוד הוראה
 כללית מהן לכללות
 הציבור, הרי בוודאי
 ששיחות קודשו
 הפומביות ובוודאי
 המוגהות - הן הן
 מרכז ה"תורה מלשון

הוראה" בנושא זה.

שיעור מאלף במיוחד אודות היחס לשיחות קודשו שהוגהו לצורך פרסומם בעיתונות - למדים אנו ממענה בכתב-יד-קודשו של הרבי בקשר לשאלת מניחי השיחה לגבי פרסומה בעיתונות של שיחת ש"פ תבוא ח"י אלול תשמ"ז, בה אמר הרבי ביאור על ז' התורות שאמר הבעש"ט בגן-עדן, וכך הגיב הרבי:

הדגשתי וכמה פעמים שלהדפיס ובפרט במכתב עת - צ"ל רק באם לא יפחידו וירחיקו עי"ז מלימוד המעינות. פשיטא שצ"ל מובן להרושם, ובאם אין לו תירוץ - לא ידפיסו הקושיא. ופשוט. עפ"ז - כל השקו"ט הנ"ל לא ידפיסו במכ"ע.

מה שמבהיל - שלכהנ"ל השתלשלות בפשוטו של מקרא ממש, אלא שלא הזכרתי! ובאם ימצאו רושם בסגנון ובתוכן מובן לקוראי מכ"ע - ידפיסו. אין הזמ"ג שאתחיל ללמד (לאחרי יותר משלושים שנה) א"ב!"

והדברים ברורים וחדים כתער. הרבי נוזף במניחים על כך שחשבו שאותה שיחה, כפי שהייתה ערוכה כאשר הכניסו אותה לרבי - מתאימה לפרסום בעיתונים, בעוד שבפועל, מעיד הרבי כי היא לא נרשמה בסגנון ובתוכן המובן לקוראי עיתונים והופיעו בה דברים שהיו עלולים להפחיד ולהרחיק מלימוד החסידות.

ומכלל לאו זה - אתה שומע הן: על השיחות שהוגהו על ידי הרבי ואושרו על ידו לפרסום בעיתונים - חלים במלואם ובאופן החיובי, דברי הרבי במענה זה! שיחות אלו נכתבו (בסגנון ותוכן מובן לקוראי מכתב עת" ובוודאי הם "לא יפחידו וירחיקו עי"ז מלימוד המעינות".

*

"בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל". תקוותנו ובטחוננו כי קובץ זה יעורר מחדש ה'קאך' וההתלהבות לתפקידנו ועבודתנו: בהפצת בשורתו ונבואתו העיקרית "הנה זה (משיח) בא" וגילוי כבוד מלכותו הק' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על כל יושבי תבל, ו"מלכותו בכל משלה".

ועוד ברגעי הגלות האחרונים יתגלה כבר בפשטות ש"הוא השליט בכל הארץ" אשר "מבלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו" (ועיין שיחות ו' תשרי תשמ"א, זאת חנוכה תשמ"ו, ה' טבת תשמ"ז) ועד לקיום היעוד המופיע במדרש (פרקי דרבי אליעזר, י"א): "מלך המשיח עתיד למלוך מסוף העולם ועד סופו" בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

הנה זה בא

לקט שיחות ואמרות קודש - זהות משיח צדקנו

ש"פ חו"ב, י"ב תמוז תש"ט (מזכרון השומעים)

(שיחות קודש קודם הנשיאות ע' 145)

ידוע שכ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א סובל מליחות ברגליו וחובשים את רגליו מספר פעמים ביום, והאחים המטפלים שמו לב שהוא מקפיד שקודם כל יגמרו לחבוש רגל אחת ואח"כ יטפלו ברגל השני'.

כששאלוהו לפשר הדבר, ענה: "מה יהיה באם משיח יבוא פתאום בין החבישה של רגל אחת לשני'? באופן כזה שאני מטפל בכל רגל בפ"ע אזי לא יצטרכו להתעכב בשבילי, משא"כ באם יטפלו בשניהם יחד ייקח יותר זמן, ואיני רוצה שיהודים יהיו בגלות רגע אחד נוסף בגללי".

הנהגה זו היא בדיוק הנהגת משיח, זוהי הוכחה גמורה שכ"ק אדמו"ר שליט"א הוא המשיח של הדור. ומזה גם רואים עד כמה אפגעלייגט [מונח] אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א שמשח יכול להתגלות כל רגע.

לפני שר' אברהם פאריז עזב את ארה"ב הוא בא אלי לבית כדי להפרד, לשלום, כשנפרדנו הוא הושיט לי את ידו ואמרתי לר' אברהם תן לי ברכה, ר"א איחל "מיר זאלן זיך זעהן צוזאמען מיט דעם רבי'ן אין ארץ הקודש" [שנוכה להתראות יחד עם הרבי באה"ק] שאלתי אותו מדוע אינך מאחל זאל מען זעהן זיך מיט משיח'ן [שנתראה עם משיח]?! (אד"ש פנה לנוכחים בהתוועדות) מה חושבים אתם, מה ענה ר' אברהם?

(הנוכחים השיבו שר' אברהם ענה שהרבי הוא המשיח).

[יש לציין, שהרב יואל הכהן כהן סיפר (בכנס לחיזוק ההתקשרות, ט"ז שבט תשנ"ג 770) ששמע מחסידים שהיו ב770 בתקופה ההיא, שכ"ק אד"ש מה"מ ה' מדבר אז רבות על כך שאדמו"ר מהוריי"צ הוא משיח].

*

יום שמח"ת תשי"א (בלתי מוגה)

(תורת מנחם התועדויות ח"ב ע' 50-1)

כ"ק אדמו"ר שליט"א המשיך לדבר בנוגע לתלמידי הישיבה, ואמר:

איתא בגמרא ש"ביקש הקב"ה לעשות חזקי' משיח וסנחריב גוג ומגוג", היינו, שמצדו של חזקי' הי' יכול להיות הגילוי דמשיח, ואצלו האיר בחי' משיח (אלא שמאיזו סיבה לא בא הדבר לידי פועל).

ובהמשך הסוגיא מספרת הגמרא אודות פעולתו של חזקי' לבטל הענינים הבלתי-רצויים דסנחריב - "חובל עול מפני שמן .. חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהי' דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות .. בדקו מן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיאיין בהלכות טומאה וטהרה".

והענין בזה - שרצונו של סנחריב הי' לפגוע בעיקר בתינוקות של בית רבן, וכנגד זה עמד חזקי', מבלי להתחשב בשום דבר, גם לא בדעת שאר חברי הסנהדרין שלא היו סבורים כמותו, והתמסר ללמוד תורה עם תינוקות של בית רבן, ובאופן שיהי' נרגש אצלם שלימוד התורה הו"ע שלמעלה מהשכל - שזהו הדיוק בלימוד "הלכות טומאה וטהרה" דוקא, ש"דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירות הכתוב הן, ואינן מדברים שדעתו של אדם מכרעתו" (כמ"ש הרמב"ם).

ועד"ז בנוגע לחזקי' שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר - שלא התחשב בשום דבר, גם כאשר שאר גדולי ישראל היו סבורים שבענינים מסויימים צריכים לוותר כו', אלא התמסר לפעול בנוגע ללימוד התורה ע"י תינוקות של בית רבן, וללמדם שהתורה היא למעלה מהשכל וכו'.

ולכן, מצדו הי' יכול להיות הגילוי דמשיח, ואצלו האיר בחי' משיח.

וכאשר התלמידים ימלאו את הכוונה שלו - תהי' זו ההכנה וההכשרה לכך שהרבי יוליכנו לגאולה האמיתית והשלימה במהרה בימינו אמן.

*

מאמר ד"ה באתי לגני, יו"ד שבט תשי"א

(סה"מ מלוקט ח"א ע' י)

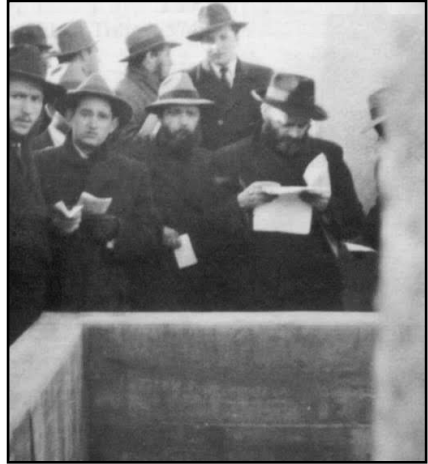
זה תובעים מכל אחד ואחד מאיתנו דור השביעי, דכל השביעין חביבין... שנמצאים אנחנו בעקבתא דמשיחא, בסיומא דעקבתא, והעבודה - לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כי-אם עיקר שכינה, ובתחתונים דווקא [...]

וכיון שאת כל העניינים כבר סיימנו, הנה עכשיו אין הדבר תלוי אלא בנו – דור השביעי. ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דא למטה אין א גוף ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו [ונזכה להתראות עם הרבי פה למטה בגוף ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו].

*

מאמר ד"ה באתי לגני, יו"ד שבט תשי"א (בלתי מוגה)

(מסרט ההקלטה)

יו"ד שבט תשי"א (תיארוך מקובל)

[..] אז דער רבי, וואס ער איז דאך געווען פון בית דוד, וואס ביי אים איז דאך מקויים געווארן אט די אלע ענינים פון "חלינו הוא סבל והוא מחולל מפשעינו"... איז אזוי ווי ראה בצרתם... אט אזוי זאל ער במהרה בימינו און בעגלא דידן קומען און ארויסנעמען צאן מרעיתו פון דעם גלות הרוחני, און פון דעם גלות הגשמי, און פון דעם גלות הרוחני לאחר-זה, און זאל אונז אלעמען אוועקשטעלן בקרן אורה.

[שהרבי, שה' הרי מבית דוד, ובו - הרי - נתקיימו כל הענינים ד"חלינו הוא סבל והוא מחולל מפשעינו"... כשם שראה בצרתם... כך - במהרה בימינו ובעגלא דידן - שיבוא ויוציא את צאן מרעיתו מהגלות הרוחני ומהגלות הגשמי ומהגלות הרוחני לאחר זה, ושיעמידנו - כולנו - בקרן אורה].

*

ליל ב' דחג הפסח תשי"א (בלתי מוגה)

(מרשימת א' השומעים)

יתן השי"ת שבמהרה בימינו ובעגלא דידן יוליכנו הרבי לקראת משיח צדקנו. הולך וקרוב יום אחרון של פסח, שהוא, כדברי הרבי, יומו של משיח ("משיח'ס טאג"), שבו מפטידין "יוציא חוטר מגזע ישי וגו'".

ויה"ר שבימים הסמוכים ממש יקויים יעוד זה, והרבי - שהוא "מגזע ישי", ממלכות בית דוד - יגאלנו מהגלות הרוחני ומהגלות הגשמי, ויוליכנו אל הגאולה האמיתית והשלימה.

*

אחש"פ תשי"א (בלתי מוגה)

(מרימת א' השומעים)

האמת היא שמישיח כבר נמצא ("ער איז שוין דא"), וזוהי רק אשמתכם... -
אסור לומר על יהודים ענין של אשמה, אבל...

משיח כבר "עומד אחר כתלנו", וממתין לצאת ולגאול את בני ישראל ואינו מתעכב אפילו כדי קשירת שני נגעים (אלא "שרי חד ואסיר חד"), ברגע שיעשו תשובה, יגאלם מיד, ובמילא, הרי הוא מצדו כבר נמצא, ואין הדבר תלוי אלא בנו.

ולכן צריכים לעסוק בהפצת תורת החסידות חוצה.

[..] (ואמר אודות אדמו"ר:) זאל ער שוין קומען. צי ער וועט זיין אליין משיח צי ער וועט בריינגען משיח'ן דאס איז מיר ניט נוגע, אבי זאל ער קומען. וואס האט ער צו מיר און וואס האט ער צו אייך? [שיבוא כבר. אם הוא יהיה בעצמו המשיח או שיביא את המשיח זה לא נוגע לי, העיקר שכבר יבוא. מה יש לו אלי, ומה יש לו אליכם?...]...

*

פורים תשח"י (בלתי מוגה)

(דברי הרבי לא' הנוכחים בהתוועדות, ע"פ סרט הקלטה)

[..] דבר זה נוגע לא רק לבנכם; דבר זה נוגע גם לכם עצמכם. שהרי בפשיטות גמורה במהרה בימינו יבוא משיח צדקנו, ואז יצטרכו הכול להתייצב לפניו, וכל אחד ללכת עם רבותינו נשיאנו, וזה יהיה ה"יוצא צבא בישראל", ומהמפקדים על החיילים בישראל - ממילא, מכיוון שהרבי יסד עמכם "תומכי תמימים" בחצי כדור התחתון - הרי בפשיטות ובדרך ממילא מובן שהבן צריך ללכת בדרך זו ממש, שיוכל לילך ב"עקבות משיחך" באותו שטח, באותו קו ולפי אותה הוראה. זוהי הוראת רבותינו משיחינו, שלא יהיו לו כל בלבולים מענייני חינוך שהם לא על טהרת שיטת חב"ד, וממילא ילכו אז הבנים והבנות בשיטת חב"ד. שיטה זו היא שיטת "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

*

פורים תש"כ (בלתי מוגה)

(מסרט ההקלטה)

ולהכין את הדרך והמסילה העולה בית א-ל, אז בקרוב ממש זאלן אלע בתוככי כלל ישראל ארויפגיין לארצנו הקדושה קוממיות, ומלכם בראשם וואס דאס איז דער נשיא הדור משיח צדקנו בקרוב ממש.

התוועדות פורים תש"כ

[ולהכין את הדרך והמסילה העולה בית א-ל, שבקרוב ממש יעלו כולם בתוככי כלל ישראל לארצנו הקדושה קוממיות, ומלכם בראשם שזהו נשיא הדור משיח צדקנו בקרוב ממש].

*

ש"פ נשא, ט' סיון תש"כ (בלתי מוגה)

(שיחות קודש בעניני גאולה ומשיח ע' 277, ומכתב ר' שמואל לו - תשורה הוך י"ז סיון תשפ"ג)

מובא בזהר ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא". וככל הענינים - גם ענין זה ישנו בנגלה: מובא במדרש "אין לך דור שאין בו כמשה וכהאבות", ואם-כן, הרי זה דבר הפשוט אצל כל היהודים המאמינים בדברי חז"ל שכך הוא, רק השאלה היא: "ווער איז ווער" [מי הוא מי]? והרי זה דבר הפשוט שבדורו של הבעש"ט הי' הבעש"ט ("אתפשטותא דמשה"), אח"כ המגיד, אדמו"ר הזקן וכו' עד שבדורנו זה הרבי הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר.

[קודם מעשה זה, אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שהבעש"ט הי' משיח שבדורו]:

[..] כאשר הרבי פירסם את ה'קול-קורא' אודות "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", הפיצו אז החסידים את ה'קול-קורא' והוסיפו שזה "הוא הוא".... הגיע מישהו בטענה אל אחד ה"גוטע אידן" מפולין: היתכן?! איך מרשים לחסידים לפרסם את ה'קול-קורא', ועוד עם הוספה כזאת?

ענה לו ה"גוטער איד": הבה נתבונן, אנו הרי מאמינים "בכל יום שיבוא" - ישנם כאלו שאומרים את ה"אני מאמין" בדיבור וישנם היוצאים ידי-חובה במחשבה בלבד - וא"כ הרי משיח נמצא כבר; וכאשר אתה יודע בעצמך שאינך המשיח ואני יודע בעצמי שאינני המשיח, ומישהו הרי צריך להיות -

מה איכפת לך שזה הוא ("וואס ארט דיר אז דאס איז ער")?!

וכמו-כן בענין הנ"ל: רבי ישנו - שהרי כך נאמר בזהר ובמדרש הנ"ל, והיות שאין במי לתלות זאת, אזי כאשר עולה השאלה: "ווער איז ווער"? הרי התשובה הפשוטה היא: "דער איז דער" [הוא הוא...!] - בתחילה הי' הבעש"ט, אח"כ המגיד, אדמו"ר הזקן וכו' עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר.

*

התוועדות מוצש"ק י"א שבט תשכ"ד

ש"פ בשלה, י"א שבט תשכ"ד (בלתי מוגה)

(שיחות קודש תשכ"ד ע' 143)

נכנסתי פעם אל הרבי ואמר לי א ווארט אודות עצמו [וועגן מעמדו ומצבו בעבודתו] (והפסיק קצת ואמר: וואס איז געווען שווער צו הערן, דעמאלט איז פונקט אנגעקומען א בריין פון אברהם פריז - אברהם פריז האט א זכות מיוחדת ווייל עס האט זיך דאך איצטער אפגעדרוקט דער ספר המאמרים תש"א [שהי' קשה לשמוע, ואז הגיע בדיוק מכתב מאברהם פריז - לאברהם פריז ישנה זכות מיוחדת כיון שזה עתה נדפס ספר המאמרים תש"א] שזה נדפס מהקופיר שלו, שאם לא הי' עושה זאת אז לא הי' ממה להדפיס, ווייל די כתבים זיינען דאך אפגעשלאסן - האב איך געזאגט דעם רבי'ן: אט שרייבט דאך אברהם פאריז אזוי, האט מיר דער רבי געענטפערט: ווען איך וואלט טראכטן אזוי וועגן זיך ווי אברהם פאריז טראכט וועגן מיר וכו' [כי הכתבים הללו 'נעולים' - אמרתי לרבי: הנה כותב כאן אברהם פריז כך, ענה לי הרבי: אם הייתי חושב על עצמי כפי שאברהם פריז חושב אודותי וכו']].

הרי אז דער רבי האט ניט שולל געווען אז אברהם פאריז דארף אזוי ניט טראכטן וועגן עם, [הרי שהרבי לא שלל שאברהם פאריז צריך לחשוב כך אודותיו] [רק שעליו לא פעל, ואדרבה, הוסיף התבוננות ...] (ומסתמא היו עוד כאלו שחשבו כן רק שהוא כתב זאת), שניצוץ מבשמת משיח ישנו בכל אחד, ומכל אחד בנשמת משיח, ואפילו אצל יהודי כזה שהולך לפתור חלומותיו עד לכזה שהולך לפותרם אצל נכרי, וכמו"כ הוא בהתקשרות רבי וחסיד שישנו מכתב מר' מענדל האראדאקער (שכתב בדורו וכבר נדפס במ"א, ודבר

התוועדות מוצש"ק יו"ד שבט תש"ל

שבדפוס הוא לדורות כמאמר הצ"צ, שכותב שמה שכל אחד מחסידיו חקוק בו בפנימיות לבבו, וזהו לא רק בענינים הרוחניים אלא גם בנוגע לענינים הגשמיים.

*

מוצש"ק בא, יו"ד שבט תש"ל

(שיחות קודש תש"ל ע' 418)

[..] און מען שטעלט אויף "צבאותם" און "צבאות הוי", מיט וועלכע מען גייט ארויס לקבל פני משיח צדקנו, ווארום מען האט משלים געווען מעשינו ועבודתינו במשך זמן הגלות, און מ'פארברענט דעם גלות און קץ גלותינו - ובלשון המדינה "דאלי גלות", ס'ענדיקט זיך דער גלות און דערנאך איז די אתחלתא דגאולה וגאולה האמיתית והשלימה, והקיצו ורננו שוכני עפר,

ווי געבראכט די ראי', אז כאטש פון קיבוץ גלות ביז תחיית המתים געווערט פערציק יאר (ווי ער זאגט אין זהר), דאס איז אבער צו שלימות פון תחיית המתים: די גמ' זאגט דאך אין יומא און תוס' ברענגט אראפ אין פסחים אז "כשיבנה (בית המקדש) משה ואהרן עמהם", וואס דער רמב"ם פסק'נט דאך אפ אז "יבנה בית המקדש במקומו" איז נאך פאר "יקבץ נדחי ישראל", [במילא] וועט שוין דעמאלט זיין די תחיית המתים פון משה ואהרן ואתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא - פון רועי ישראל, אז משה ואהרן עמהם ונשיאי ישראל עמהם והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם, ויבנה בית המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל והוא משיח ודאי, בעגלא דידן בקרוב ממש.

[..] ומעמידים "צבאותם" ו"צבאות הוי", שאתם יוצאים לקבל פני משיח צדקנו, כיון שהשלימו את מעשינו ועבודתינו במשך זמן הגלות, ושורפים את הגלות וקץ גלותינו

- ובלשון המדינה "דאלוי גלות", מסתיימת הגלות ואח"כ היא האתחלתא דגאולה וגאולה האמיתית והשלימה, והקיצו ורננו שוכני עפר,

כפי שהובאה הראי', שאע"פ שמקיבוץ גלויות עד תחיית המתים יש ארבעים שנה (כפי שאומר בזהר), אלא שזהו לשלימות דתחיית המתים: הגמ' הרי אומרת ביומא ותוס' מביא זאת בפסחים ש"כשיבנה (בית המקדש) משה ואהרן עמהם", שהרי הרמב"ם פוסק ש"יבנה בית המקדש במקומו" זהו עוד קודם "יקבץ נדחי ישראל", [במילא] כבר תהי' אז תחיית המתים של משה ואהרן ואתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא - של רועי ישראל, שמשה ואהרן עמהם ונשיאי ישראל עמהם והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם, ויבנה בית המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל והוא משיח ודאי, בעגלא דידן בקרוב ממש].

*

ליל ער"ה תשד"מ

(התוועדיות תשמ"ג ח"ד ע' 2074)

ותיכף ומיד זוכים לקיום היעוד "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" - בביאת משיח צדקנו, "מנחם שמו", כשמו של ה"צמח צדק" - יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, דמכיון שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", וה"צמח צדק" עמהם [ובפרט ש"מזלו גובר" ביום זה] - אזי נעשה הענין ד"מנחם" - מלכא משיחא.

ובאופן ד"ארו עם ענני שמיא" באים לר"ה דשנת תשד"מ - בסדר זה דוקא, [שהרי כבר נהי' "טומל": לאחר שנתקבל פירוש הר"ת דשנת תשמ"ב ותשמ"ג - מה יהי' עם הר"ת דשנה זו בקשר לר"ת ד"מנחם שמו", כשמו של הצ"צ [ומכיון שמדברים אודות שלום ואחדות, צריכים להשתדל "ניט אויפרייצען די וועלט" באופן הידוע כו'] - הנה כבר הפכו את סדר האותיות באופן האמור, תשד"מ, ד' לפני מ', והפירוש בזה הוא],

ראשי תיבות: **תהי שנת דברי משיח** - לימוד תורתו של משיח מפיו של משיח, במהרה בימינו ממש, ובשמחה וטוב לבב.

*

ליל שמח"ת תשמ"ו

(לקו"ש חכ"ט ע' 360 ואילך)

בשעת מ'פירט דורך די שליחות פון נשיא דורנו בפועל, ווערט דאך דאן בפועל "שלוחו של אדם כמותו" ממש, כמותו פון דעם משלח, וואס דער משלח (נשיא הדור, דער רבי דער שווער) איז דער "משיח שבדור", מיט אלע פירושים שבדבר, כולל דעם פירוש פון משיח מלשון "משוח" און נבחר און

התוועדות ליל ערב ראש השנה תשד"מ

נשיא, און "משיח" כפשוטו - היות אז דער נשיא שבכל דור איז דער משה שבכל דור, וואס משה איז גואל ראשון הוא גואל אחרון (משיח), און איז די יחידה הכללית פון דער דור, וואס די בחינה פון יחידה איז דער דרגא פון משיח צדקנו, כמבואר אין כתבי האריז"ל.

[..] כשם ווי דער נשיא איז בחי' יחידה הכללית - משיח - פון דעם דור, וואס בדורנו איז נשיא דורנו, דער רבי דער שווער, אזוי האט אין זיך יעדער איד בחי' יחידה שבנפש.

[..] וע"פ הנ"ל אז יחידה איז בחינת משיח, קומט אויס אז יעדער איד האט משיח (יחידה) שבו.

[..] וואס דערפון איז מובן ווי עס קען זיין דער ענין פון "שלוחו של אדם כמותו" בנוגע צו נשיא הדור ומשיח שבדור ביי יעדן אידן - היות אז ער איז בדומה צום משלח בענין זה, און דעם ענין דארף ער מגלה זיין דורך דעם וואס ער פירט אויס די שליחות בפועל מיט די עשר כחות הנפש.

[כאשר מבצעים את שליחותו של נשיא דורנו בפועל, נעשה אז בפועל "שלוחו של אדם כמותו" ממש, כמותו הדמשלח, שהמשלח (נשיא הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר) הוא ה"משיח שבדור", עם כל הפירושים שבדבר, כולל הפירוש דמשיח מלשון "משוח" ונבחר ונשיא, ו"משיח" כפשוטו - היות והנשיא שבכל דור הוא המשה שבכל דור, שמשה הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון (משיח), והוא היחידה הכללית של הדור, שבחינת היחידה היא דרגתו של משיח צדקנו, כמבואר בכתבי האריז"ל.

[..] כשם שהנשיא הוא בחי' יחידה הכללית - משיח - של הדור, שבדורנו הוא נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, כך קיימת בכל יהודי בחי' יחידה שבנפש.

[..] וע"פ הנ"ל שיחידה היא בחי' משיח, מובן שלכל יהודי יש את משיח (יחידה) שבו.

[..] שמזה מובן כיצד יכול להיות הענין של "שלוחו של אדם כמותו" בנוגע לנשיא הדור ומשיח שבדור אצל כל יהודי - היות והוא בדומה למשלח בענין זה, ואת הענין הזה עליו לגלות ע"י שמבצע את השליחות בפועל עם עשר כחות הנפש].

*

ליל שמח"ת תשמ"ו - בלתי מוגה

(התנועדות תשמ"ו ח"א ע' 342 ואילך)

בהמשך להמדובר לעיל אודות השלוחים דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - יש להוסיף, אשר, תיבת "שליח" בתוספת יו"ד, בגימטריא "משיח".

כלומר: "משיח" - הוא נשיא הדור (כדלקמן), ולכן, כאשר ה"שליח", שלוחו של נשיא הדור ("שלוחו של אדם כמותו"), מצדף ומוסיף יו"ד, עשר כחות נפשו, היינו, שמתמסר בכל עשר כחות נפשו למילוי השליחות אזי מתגלה אצלו בחי' המשלח - "משיח".

והענין בזה:

נשיא הדור הוא - "משיח". החל מהפירוש הפשוט ד"משיח" ("משיח ה") מלשון משוח, שנמשח ונבחר להיות נשיא ורועה ישראל;

ולא תהי' שום תרעומת ("איך וועל ניט האבן קיין פאריבל") אם יפרשו "משיח" כפשוטו, משיח צדקנו, מכיון שכן הוא האמת שנשיא הדור הוא משיח שבדור.

ובפשטות: ענינו של כל נשיא ורועה ישראל בדורו הוא - משה רבינו שבדורו, "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא", ולא עוד, אלא שכל תלמיד חכם אמיתי נקרא בשם "משה" - "משה שפיר קאמרת". ומכיון שמשה רבינו הוא גם משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", נמצא, שנשיא הדור, משה רבינו שבדור, הוא גם משיח צדקנו שבדור.

ולכן, כאשר נשיא הדור ממנה שליח - שלוחו של אדם כמותו, והשליח ממלא את שליחותו תוך כדי מסירה ונתינה בכל מציאותו, עשר כחות נפשו - אזי כשישנו מציאותו של ה"שליח" בצירוף מספר עשר (עשר כחות נפשו) נעשה "משיח", היינו, שמתגלה בו בחי' המשלח - "משיח", ועי"ז נעשה גם הגילוי דמשיח צדקנו כפשוטו.

ובכל אופן, גם אלו הטוענים שסגנון כזה ותוארים כאלו הם למעלה מכפי

יכולת הקליטה דכלי השגתם - הרי אין כל נפק"מ אם בכחם לקלוט זאת אם לאו, ואין זמן להמתין עד שהדבר יקלט בכלי השגתם;

יפרשו את הכוונה שנשיא הדור הוא "משיח" - כפי שירצו, אבל העיקר - שימלאו את שליחותו של נשיא הדור בהפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובענין שהזמן גרמא - ללכת לשמח יהודים בשמח"ת ולעוררם להוסיף בכל עניני יהדות, תורה ומצוות',

כולל - חיזוק האמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "יעמוד מלך מבית דוד כו'", בשר ודם בעוה"ז הגשמי, אשר, "כל מי שאינו מאמין בו, או שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו, שהרי התורה העידה עליו.. בדברי הנביאים.. כל הספרים מלאים בדבר הזה" כפס"ד הרמב"ם,

ובדרך ממילא, ממהרים ומקרבים ופועלים את התגלותו וביאתו של משיח צדקנו [...]

ועד שמכלים ושורפים את שיירי חומת הגלות, ובדרך ממילא מתגלה משיח צדקנו, אשר, גם עתה "הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים", שמשגיח ומציץ מבין הסדקים שבחומה הגלות, כך שכאשר מכלים ושורפים אח ה"שיריים" דחומת הגלות, אזי "הנה זה בא!"

והנה, כל האמור לעיל הרי זה צד השוה השייך לכאו"א מישראל, ונוסף לזה ישנו ענין מיוחד בנוגע ל"שלוחים" של נשיא דורנו (כדלקמן), הן אלו הנמצאים כאן והן אלו שאינם נמצאים כאן, אשר, בודאי ימסרו להם את הדברים דלקמן:

מכיון שנשיא הדור הוא "משיח" הכללי שבדור (כנ"ל בארוכה), הרי מובן, שכאשר נשיא הדור בוחר בא' מבני דורו וממנה אותו בתור "שליח", שלוחו של אדם כמותו, ומטיל עליו שליחות לנסוע למקום רחוק (ברוחניות) כדי לעסוק בהפצת היהדות והמעיינות חוצה, "לשכן שמו שם", ואותו "שליח" ממלא את שליחותו מתוך מסירה ונתינה, בכל עשר כחות נפשו, היינו, שמצדף מספר עשר (עשר כחות נפשו) למציאותו בתור "שליח" - אזי מתגלה הענין ד"משיח", שזהו"ע של ה"משלח" (שלוחו של אדם כמותו) - נשיא הדור - משיח שבדור.

ובפרטיות יותר:

עבודתו של יהודי היא - כאמור - לגלות את ניצוץ משיח שבו, ועי"ז למהר ולקרב ולפעול את ביאת משיח צדקנו.

אמנם, כדי שעבודה זו תהי' בנקל יותר - צריכה להיות ההתקשרות עם נשיא הדור, משיח הכללי שבדור,

- אשר, "גלה סודו אל עבדיו הנביאים", ובלשון אדמו"ר הזקן: "התגלות אלקות ע"י צדיקים ואותות ומופתים כו", ובנדו"ד: "כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שראו אצלו עניני מופתים בגלוי,

[ולהוסיף, שבין המתוועדים כאן ישנם כאלו שאירעו אצלם עניני "מופתים" בפועל ממש!... וגם אם במשך הזמן הספיקו לשכוח זאת - אין זה משנה את המציאות, ולא עוד, אלא שהדבר חקוק גם במוח הזכרון שלהם (ע"ד פס"ד אדמו"ר הזקן בהל' ת"ת בנוגע לענין הזכרון בלימוד התורה)]

עד להתקשרות הבאה לידי ביטוי בכך שנעשה שלוחו של נשיא הדור, שלוחו של אדם כמותו, שאז, נקל יותר לגלות את ניצוץ משיח שבו שזה ענינו של המשלח - משיח הכללי שבדור, ועד לתכלית השלימות דכללות העבודה - לפעול ביאת משיח צדקנו בפועל ממש, בגאולה האמיתית והשלימה.

ליל ה' דחג הסוכות תשמ"ז (בלתי מוגה)

(התוועדויות תשמ"ז ח"א ע' 266)

תוכנו של השם "צמח צדק" - רומז למשיח צדקנו:

"צמח" - כידוע ששמו של משיח "צמח", וכפי שאומרים ב"הושענות" - "איש צמח שמו"; ו"צדק" - א' הסימנים דמשיח, כמ"ש בנבואת ישעי' בנוגע למשיח צדקנו ("ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה"), שהנהגתו תהי' באופן ד"ושפט בצדק גו' והי' צדק אזור מתניו".

כלומר, בשם זה מתבטאת האמונה של החסידים, שכל חסיד מאמין באמונה שלימה שהרבי שבדורו - בדוגמת נשיא דורנו - הוא הוא המשיח, ואילו זכינו, הי' הדבר מתקיים באופן גלוי, בעיני בשר, משיח בגלוי.

*

יום שמח"ת תשמ"ז (בלתי מוגה)

(מרשימת א' השומעים - תשורה ליפס תשפ"א ע' 43)

דיבר אודות זה שלוחמים נגד כל דבר שבקדושה, רמב"ם, מיהו יהודי - למרות שקשור לע"ז ג"ע וש"ד וכו'. שטחים - ההוא אמר בפירוש והדפיס שאינו יודע הלכה, וכשאדם פוסק על עצמו משהו הרי"ז כן, ובכ"א כשהגיע לעניני פיקוח נפש פוסק מבלי לשאול דעת המומחים. טוענים ג"כ נגד בקשת משיח - שחושדים שמתכוונים למישהו מסוים - למרות ששו"ע פוסק שחיבים לתבוע את המשיח, ולוחמים נגד כל הפצת היהדות והמצוות [...]

לאחר שיחת ליל ה' דסוכות תשמ"ז

*

מאמר ד"ה זה יתנו, ש"פ משפטים שקלים תשמ"ח (בלתי מוגה)

(התנועדותיות תשמ"ח ח"ב ע' 360)

ויהי רצון שע"י העבודה בכל ענינים אלו דמחצית השקל נזכה לתשא את ראש בני ישראל ע"י משה, נשיא דורנו, אתפשטותא דמשה שבדור זה, וגואל ראשון הוא גואל אחרון, שעל ידו יהי נשיאת ראש (ועאכו"כ חלקים שלמטה מהראש) של כל בני ישראל בלי יוצא מן הכלל (ולא ח"ו באופן דאל תפן אל מנחתם, כי משה אוהב ישראל הוא), בגאולה האמיתית והשלימה, ויקויים הייעוד הקיצו ורננו שוכני עפר בתחיית המתים. וכל זה נעשה תיכף ומיד ממש, כי כבר העיד נשיא דורנו שכבר נגמרו כל הענינים וצריכים רק צופוצן די לעצטע קנעפלעך (לצחצח את הכפתורים האחרונים), ובזה גופא, כבר צחצחו כפתור האחרון, מ'האט שוין צוגעפוצט דעם לעצטן קנעפל [...].

ש"פ חו"ב תשמ"ט (בלתי מוגה)

(דברי משיח תשמ"ט)

[..] ומכיון שאליהו כבר עלה בסערה השמימה, לכן עכשיו אין צורך עוד בפירוד הנשמה מהגוף (כי הענין דבירוד הגוף נפעל כבר על ידו), אלא כפי שהוא נשמה בגוף באופן של ממשות - יבשר את הגאולה, ויתגלה משיח - נשיא דורנו.

*

אור לב' מנחם-אב תשמ"ט (בלתי מוגה)

(דברי משיח תשמ"ט)

[..] יש לנו מיד "מנחם שמו" שזה מוסב על משיח צדקנו ויש לנו מיד "מראה באצבעו ואומר זה" הנה מנחם משיח צדקנו, מלך בן דוד, שבא בשר ודם ויש לו עסק בתורה כדוד אביו, ומנצח את כל העולם עד ש"וינצח כל האומות כולם" ואזי כל העולם צועק: זהו "משיח ודאי".

*

ש"פ דברים חזון, ד' מנחם-אב תשמ"ט (בלתי מוגה)

(דברי משיח תשמ"ט)

[..] ונוסף למשה ואהרן, יהיו אז גם כל הצדיקים ונשיאי ישראל, ונשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בראשנו, שהוא הגואל של דורנו זה; ובפרט ששמו הוא יוסף על שם "יוסף הוי' לי בן אחר", והכל מתוך "יצחק" – צחוק ושמחה, ביחד עם דוד מלכא משיחא.

*

אור לח' מנחם-אב תשמ"ט (בלתי מוגה)

(דברי משיח תשמ"ט)

[..] ושיהי' תיכף ומיד, כמדובר, ה"מנחם" בפשטות, שזהו שמו של משיח, ש"מראה באצבעו ואומר זה" – הנה משיח צדקנו בן דוד בא, ונכנס לכאן, לבית הכנסת ובית המדרש, ותיכף ומיד "עם ענני שמיא", "בנערינו ובזקנינו . . בבנינו בבנותינו", עם נשיא דורנו – וואס האט זיך אויך משיח צדקנו – משיח בן דוד בראשנו!

וכל אחד מאיתנו הולך ביחד עמו, ובאופן של ריקוד הכי גדול, שאז נעשה "מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות", עם כל הפירושים שבדבר (כמבואר בלקו"ת בדרושים על כתובים אלו).

*

ש"פ אחו"ק, י' אייר תש"נ (בלתי מוגה)

(יומן "פאקס א שיחה")

[..] השיחה השלישית היתה אודות ההכנות לתהלוכות ל"ג בעומר, הזכיר שצריך לעשות הכנה בכל יום ויום משבוע לתהלוכות ל"ג בעומר, ובפרט בפעם הקודמת היתה הצלחה למעלה מהמשוער עאכו"כ בשנה זו, במיוחד שקביעותו ביום אחד בשבוע ובשנת נס ונסים עד לארים נסי על ההרים. בסוף השיחה בהברכה אמר הרבי "און משיח צדקנו נשיא דורנו בראשינו...".

*

ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון תנש"א

(ספר השיחות תנש"א ח"א ע' 9-138)

ובפרט כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) - אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח" ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו.. מלך פרס מתגרה במלך ערבי.. כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם.. הגיע זמן גאולתכם", וממשיך, "ש"מלך המשיח.. עומד על גג בית המקדש¹⁰⁸ והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם" - כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

108) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" - שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "עניים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

*

ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון תנש"א (בלתי מוגה)

(הובא בפתח דבר לספר "בשורת הגאולה")

אין מה להתרעש ולהתבלבל מה"מבול" בעולם - אדרבה ואדרבה: "מבול" זה מהווה ענין רצוי וטוב ביותר לבני"י, שכן, "כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם, מפני מה אתם מתיראים, אל תיראו, הגיע זמן גאולתכם" ו"מלך המשיח.. עומד (מכבר) על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם", וכידוע דגגין לא נתקדשו, וה"ז בדוגמת חו"ל שלא נתקדש (עכ"פ - לא כמו א"י),

ולזה באה ההכרזה (כפי שהכריזו גם בהתוועדויות שלפנ"ז) - "הגיע זמן גאולתכם" תיכף ומיד ממש, ממש ממש ממש [..]

*

ש"פ תזו"מ, ו' אייר תנש"א

(ספר השיחות תנש"א ח"ב ע' 7-496)

[..] שמשיח נמצא בעולם בזמן ומקום הגלות, ובמצב של גלות, שסובל תחלואי

שיחת כ"ח סיון תנש"א

הגלות [כהמשך הגמרא "אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", "אם משיח מאותן שחיינו עכשיו" ודאי היינו רבינו הקדוש", דסובל תחלואים וחסיד גמור הוה"], ומצפה בקוצר רוח ובכליון עינים להתגלות (מההעלם בזמן ומצב הגלות), דמלך המשיח גואל את ישראל בגאולה האמיתית והשלימה שאין אחרי גלות, כפס"ד הרמב"ם "יעמוד מלך מבית דוד וכו'".

66) ע"פ פס"ד הרמב"ם (הל' מלכים ספי"א) "ואם יעמוד מלך מבית דוד כו' – היינו שהוא כבר מלך.

67) ושם (בהתחלת הסוגיא): "דבי רבי שילא אמרי שילה שמו, שנאמר עד כי יבוא שילה, דבי רבי ינאי אמרי ינון שמו (כמו ינאי, כל אחד הי' דורש אחר שמו)*, שנאמר יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו, דבי רבי חנינה אמרי חנינה שמו, שנאמר אשר לא אתן לכם חנינה, ויש אומרים מנחם בן חזקי** שמו, שנאמר כי רחק ממני מנחם משיב נפשי". וראה גם ירושלמי ברכות פ"ב ה"ד. איכ"ר פ"א, נא. וראה לקוטי לוי"צ על מארז"ל ע' קו ש"כל הדעות אמת הם ואלו ואלו דא"ח", עיי"ש.

ואנן (חסידים) נעני' אבתריהו (בנוגע לרבותינו נשיאינו, ובפרט כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) – יוסף שמו, שנאמר "יוסיף אדני- שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו'", יצחק שמו, שנאמר "אז ימלא שחוק פינו".

(* פרש"י שם. – ולהעיר מדיוק לשון רש"י "כל אחד הי' דורש אחר שמו"

(ולא שהתלמידים חידשו ששמו כשם רבם).

*

כ"ח סיון תנש"א

(סה"ש תנש"א ח"ב ע' 4-643)

ויש לומר, אז כשם ווי דאס איז בנוגע צו כללות ענין הגלות וגאולה, אזוי איז דאס אויך בנוגע צו דעם מקום פרטי וואו מ'געפינט זיך אין "חצי כדור התחתון" – אז היות אז דאס (דער "מקדש מעט") איז דער ארט וואו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו האט קובע געווען מקומו, אלס דער מקור אויף הפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, ווערט דוקא אין און פון דעם ארט אויפגעטאן די גאולה און בנין בית המקדש השלישי, "מקדש אד' כוננו ידיך",

דאע"פ אז מקומו איז אין ארץ הקודש, אין ירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – איז אבער וויבאלד אז דאס ווערט אויפגעטאן דורך "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך זמן הגלות", ובפרט אין סיום פון זמן הגלות דורך דער עבודה פון "יפוצו מעינותיך חוצה" – האט מען אין דעם ארט, און דוקא אין דעם ארט, די גאנצע צוגעגרייטקייט צום "מקדש אד' כוננו ידיך",

ביז אז תיכף ומיד ווערט אין דעם ארט דער גילוי פון "מקדש אד' כוננו ידיך" – וואס דאס קען דאך כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו מאנען און אויספירן, אז צום אלעם ערשטן ווערט דער גילוי פון "מקדש אד' כוננו ידיך" אין דעם ארט ("זיבן הונדערט און זיבעציק") וואו ער האט געלעבט און געטאן עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, דער סך-הכל פון כל עבודתו (כנ"ל).

און דוקא דורך דעם סיום העבודה אין חצי כדור התחתון, ביז אין דעם תחתון תחתון ביותר – "הויבט מען אויף" און מ'איז מגלה דעם גאנצן בנין פון "מקדש אד' כוננו ידיך", ביז אויך דעם גג של הבנין, וואס "מלך המשיח . . . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – ווערט דאס אלץ "אויפגעהויבן" (אויפגעטאן) דורך דער עבודה (הגבהה) פון דעם תחתון ביותר.

[ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הגלות והגאולה, כך הוא גם בנוגע למקום הפרטי שנמצאים בו ב"חצי כדור התחתון" – שהיות שזה (ה"מקדש מעט") המקום שבו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום וממקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, "מקדש אד' כוננו ידיך",

דאע"פ שמקומו בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על ידי "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות", ובפרט בסיום זמן הגלות ע"י העבודה ד"יפוצו מעינותיך חוצה" – יש כבר במקום זה, ודוקא במקום הזה, את ההכנה

המושלמת ל"מקדש אד' כוננו ידיך".

עד שתיכף ומיד נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידיך" - שאת זה יכול כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לתבוע ולהביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידיך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כנ"ל).

לאחר שיחת י"א אלול תנש"א

ודוקא על ידי סיום העבודה בחצי כדור התחתון, עד בהתחתון תחתון ביותר - "מעלים" ומגלים את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידיך", כולל גם הגג של הבנין, אשר "מלך המשיח" . . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" - כל זה "מתעלה" (נפעל) על ידי העבודה (הגבהה) של התחתון ביותר.

*

י"א אלול תנש"א (בלתי מוגה)

(התוועדות תנש"א ח"ד ע' 11-210)

ביאור תוכן שמו השני של נשיא דורנו - "יצחק":

יצחק - הוא על שם הצחוק והשמחה, ועד לשלימות השמחה, כמ"ש "אז ימלא שחוק פינו".

וכאשר טוענים, היתכן, הרי אמרו חז"ל "אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר אז (לעיתיד לבוא) ימלא שחוק פינו"? - הרי נשיא דורנו, דור השמיני, הוא הוא אז" (שמספרו שמונה), כפי שהכריז בעצמו ש"לאלתר לגאולה", ואמר וחזר וציוה לפרסם ש"הנה זה בא", היינו, לא רק "הנה זה עומד אחר כתלנו", ואפשר לראותו ע"י סדק בהכותל, אלא "הנה זה בא", עד ש"מראה באצבעו ואומר זה", ולא נשאר אלא להוסיף בהענין של "עמדו הכן" שכן גם הכפתורים מצוחצחים כבר, ובמילא ישנם תיכף ומיד (נוסף על כל הענינים של "יוסף", גם) כל הענינים של "יצחק", שזהו"ע הצחוק והשמחה, באופן ד"ימלא שחוק פינו".

ומה ש"אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעוה"ז" - במה דברים אמורים, כאשר המדובר אודות רגע קודם גילוי משיח צדקנו; אבל בנדו"ד, הרי מכיון שנשיא דורנו הי' המשיח של דורנו, והוא נתגלה בכל התוקף - הרי לא רק שניתנה רשות, אלא יתירה מזה, שיש חיוב להתנהג באופן ש"ימלא שחוק פינו ולשונו

ברכת ערב ראש השנה תשנ"ב

רנה".

ועפ"ז מובנת גם הסיבה לכך שנשיא דורנו תבע מחסידים בדורו שיעמדו בתנועה של שמחה, ושמחה גדולה בלי הגבלות.

*

ברכה ערב ראש השנה תשנ"ב, אחרי קבלת פ"נ הכללי

(סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 10)

ועוד והוא העיקר – אז תיכף ומיד ממש בערב ראש השנה זה, יום הולדת פון צמח-צדק – ווערט נתגלה משיח צדקנו, באופן פון "מראה באצבעו ואומר זה": אט איז משיח ווי ער ווערט אנגערופן "צמח", אט איז משיח ווי ער וועט אנגערופן "צדק", אט איז משיח ווי ער ווערט אנגערופן "יוסף יצחק" (דער נאמען פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו), ועוד ועיקר – אט איז משיח ווי ער ווערט אנגערופן "דוד מלכא משיחא", צוזאמען מיט משה רבינו – גואל ראשון הוא גואל אחרון", צוזאמען מיט ישראל הבעש"ט און אלע רבותינו נשיאינו – ובאופן פון "מיד" (כנ"ל ס"ז), תיכף ומיד ממש.

[ועוד והוא העיקר שתיכף ומיד ממש בערב ראש השנה זה, יום הולדת דהצמח צדק מתגלה משיח צדקנו, באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה": הנה משיח כפי שנקרא "צמח", הנה משיח כפי שנקרא "צדק", הנה משיח כפי שנקרא "יוסף יצחק" (שמו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו), ועוד ועיקר - הנה משיח כפי שנקרא "דוד מלכא משיחא", ביחד עם משה רבינו "גואל ראשון הוא גואל אחרון", ביחד עם ישראל הבעש"ט וכל רבותינו נשיאינו ובאופן ד"מיד" (כנ"ל ס"ז), תיכף ומיד ממש].

*

ש"פ וירא, ח"י מרחשון תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 94 ואילך)

ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון הוא החודש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית' דירה בתחתונים, ה"ה כולל גם החדשים שלאחריו, ובמילא, כ"ף מרחשון, הכתר דמרחשון, כולל גם הכתר דהחדשים שלאחריו: הכתר דחודש **כסלו**, שסיומו בימי חנוכה, חנוכת המזבח והמקדש, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו; הכתר דחודש **טבת** "ירח שהגוף נהנה מן הגוף", שרומז על ההנאה דהגוף שלמעלה, יש האמיתי, מהגוף שלמטה, יש הנברא; והכתר דחודש **שבט**, שהעשירי שבו יום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ש"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו.. מתגלה ומאיר.. ופועל ישועות בקרב הארץ"; וכן הכתר דהחדשים שלאח"ז עד לסיומה של שנת הצדי"ק ב"מעשה ידינו כוננהו", בנין ביהמ"ק השלישי ע"י המלך המשיח, "מלך מבית דוד" (ש"זכה **בכתר** מלכות.. לו ולבניו.. עד עולם") ש"בונה המקדש" תיכף ומיד ממש, בח"י מרחשון (לפני כ"ף מרחשון), כיון **שכבר נתקיים** מ"ש "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם" (כפי שאמרנו בקידוש לבנה דחודש מרחשון, ובתוספת "אמן", שמורה על הקיום בפועל ממש).

ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל (סי"א) שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי' היחידה) שבכא"א מישראל, **קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו** (יחידה הכללית) כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', הי' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח¹²⁷ שבדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו (כנ"ל סי"ג) נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק **המציאות** דמשיח, אלא) גם **ההתגלות** דמשיח, ועכשיו צריכים רק **לקבל** פני משיח צדקנו בפועל ממש!

127) יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא הדור, שכולל את כל נש"י שבדור (ראה ד"ה פדה בשלום בשערי תשובה לאדהאמ"צ פי"ב).

ובסגנון דפרשת השבוע שצריכים רק **לקבל** ההתגלות ד"וירא אליו ה'", הן בנוגע לבנ"י (אליו), והן בנוגע לכל העולם (ח"י מרחשון), בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמ"ש "וידע כל פעול כי אתה פעלתו", שבכל דבר

שבעולם יהי' ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תאנה צווחת כו", וגם בדומם, "אבן מקיר תזעק", ועאכו"כ בנוגע לבנ"י שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה".

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה [...].

*

ש"פ וירא, ח"י מרחשון תשנ"ב (בלתי מוגה)

(שיחות קודש תשנ"ב ח"א ע' 305 ואילך)

ענין הנ"ל - (ההמשכה והגילוי ד"וירא אליו הוי") קשור ושייך במיוחד אצל ילדי ישראל, כמובן ממאחז"ל שדוקא תינוקות של בית רבן נקראים בשם "משיחי" להיותם קשורים עם "משיחי" שבכל דור ודור.

וזוכים תיכף ומיד לקיום היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", כולל דוד מלכא משיחא, וכל שאר המשיחים שהיו בכל הדורות. וכידוע המבואר ומרומז במדרשי חז"ל שבכל דור ודור ישנו יהודי מסויים שהוכן להיות המשיח וראוי להתגלות באותו דור ואילולא המניעות ועיכובים והענינים המבלבלים שנתערבו בזה - היינו זוכים מזמן לגאולה האמיתית והשלימה.

אבל עתה בזמננו זה, נתבטלו כבר כל הענינים המבלבלים, כפי שהעיד משיח דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר - שכל עניני הקיצין וכו' ישנם כבר בשלימותם, וצריך להיות ה"עמדו הכן כולכם", כיון שהדבר היחיד שחסר עדיין הוא - קבלת פני משיח צדקנו בפועל, היינו בעולם העשי', כמובן מהביאור בנוסח תפילת ראש השנה ד"וידע כל פעול כי אתה פעלתו" קאי על עולם העשי'.

[...] ועוד ועיקר - שכבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו בכל זה ("ס'ניטא קיין צייט צו רעדן"), כיון שצריכים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר - תיכף ומיד, ממש ממש ממש!...

וכמדובר כמה פעמים אודות הודעת והכרזת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר נגמרה כל העבודה בשלימותה, וכבר ישנו גם הענין ד"עמדו הכן כולכם", ובמילא הולכים לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

ואח"כ מתכווננים לקבלת פני השכינה, וכנוסח קידוש לבנה "וביקשו את הוי' אלקיהם ואת דוד מלכם אמן".

*

קונטרס "שלה נא ביד תשלח" - משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מרחשון

תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 110)

[..] און מ'זעט בפועל ווי עס איז געווארן און עס ווערט דער "ילחום מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים - ודוקא מתוך מלחמה של שלום. און נצחון איז אויך מלשון נצחיות, פארבונדן מיט דעם גילוי פון "נצח": נ' - גילוי שער הנו"ן, צ' - שנת הצדיק" (ווי אידן האבן אנגערופן דעם יאר) און ח' - דער גילוי פון משיח צדקנו, וואס איז פארבונדן מיט מספר שמונה (שמונה נסיכי אדם).

דערפון איז פארשטאנדיק, אז וויבאלד די שלוחים האלטן שוין פון לאנג נאך מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, און פון לאנג נאך אמצע עבודת השליחות, ביז אז מ'האט שוין **מסיים** געווען די שליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל) ואעפ"כ איז די גאולה האמיתית והשלימה נאך גיט געקומען בפועל ממש - דארף מען זאגן אז ס'איז נאך געבליבן עפעס צו טאן וואס וועט ברענגען די גאולה בפועל.

און דאס איז: ע"פ הידוע אז "בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, דער איינציגער שליח שבדורנו, דער איינציגער משיח שבדורנו, אז מ'האט שוין אלץ פארענדיקט - איז פארשטאנדיק אז ס'הויבט זיך אן מקיים ווערן דער "שלה נא ביד תשלח", די שליחות פון כ"ק מו"ח אדמו"ר. און דערפון איז מובן, אז די איינציקע זאך וואס איז איצטער געבליבן אין דער עבודת השליחות, איז: **צו מקבל זיין פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי ער זאל קענען מקיים זיין שליחותו בפועל און ארויסנעמען אלע אידן פון גלות!

און דאס שטייט נאכמער בהדגשה אין דעם שבת פ' חיי שרה (ווען עס קומט פאר דער כינוס השלוחים) ווען מ'האט געלייענט וועגן שליחות אברהם, לאליעזר לנישואי יצחק ורבקה, וואס גיט דעם כח אויף כל עניני השליחות, ובמיוחד - שלימות ענין השליחות פון משיח צדקנו.

און דערצו איז דאס אויך שבת מברכים ראש חודש כסלו (ובשנה זו - צוויי טעג ראש חודש), דער חודש **הגאולה**, וחודש פון מתן תורה דפנימיות התורה, דער חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ (חודש סיון) - דער חודש פון מתן תורה הנגלית]. ולהוסיף, אז גשמים איז אויך פארבונדן מיט שליחותו של משיח - מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ", אז דוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה **בגוף**, ווערט פון חומריות

גשמיות, און פון גשמיות ווערט אן "אד" (יסוד האויר, דער איידלסטער יסוד) וואס איז "יעלה" למעלה מעלה, נאך העכער פאר "רוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח" - ווייל עס ווערט די תחילת אלס נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, אלס נשמה בגוף (און ניט בלויז ווי ער איז "רוח.. מרחפת על פני המים").

[..] ויהי רצון, אז דורך דעם וואס יעדער שליח וועט ממלא זיין תפקידו בשלימות מיט אלע זיינע עשר כחות הנפש, און בפרט אז אלע שלוחים וועלן זיך "צוזאמענלייגן" יכנסו אין דעם - וועט מען תיכף ומיד ממש ברענגען (הגילוי ושלימות פון) דעם שליח העיקרי והאמיתי צוזאמען מיט גילוי עשר כחות שלו - "שלח נא ביד תשלח", דער שליח שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - און ווי דאס איז געווען בדור שלפניו, אז כ"ק מו"ח אדמו"ר איז נתאחד געווארן מיט אביו וואס ער איז געווען בנו יחידו, אזוי אז מ'האט די שלימות פון אלע "שבעה קני המנורה", אלע שבעה דורות.

[כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע, שכבר סיימו את כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבלת פני משיח צדקנו.

[..] ורואים בפועל איך שהתקיים ה"ילחום מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים - ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' - גילוי שער הנו"ן, צ' - שנת הצדי"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו) וח' - הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מומן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ומומן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואעפ"כ עדיין לא באה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: ע"פ הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את כל הענינים הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פרשת חיי שרה (שבה מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות השליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו.

ונוסף לזה זהו שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו שני ימים ראש חודש], חודש

הגאולה, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה, החודש השלישי בימי הגשמים [כנגד החודש השלישי בימי הקיץ (חודש סיון) החודש של מתן תורה הנגלית]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ", שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה בגוף, נעשה מהחומריות גשמיות, ומהגשמיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"רוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח" - מאחר שנעשית התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח.. מרחפת על פני המים").

[..] ויהי רצון, שע"י שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות בכל עשר כחות הנפש, ובפרט שכל השלוחים יתאחדו ויכנסו בזה - יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי והשלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו - "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכפי שהי' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתאחד עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידו, כך שיש את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות].

*

ש"פ חיי שרה, כ"ה מרחשון תשנ"ב (בלתי מוגה)

(דברי משיח תשנ"ב ח"א)

ועוד ועיקר - שכל זה מודגש ושייך במיוחד בזמננו זה, לאחר שיעברנו כבר את כל הזמנים, וישנו כבר קץ כל הזמנים, ויתירה מזו - כבר "כלו כל הקיצין", ובמילא נמצאים כבר לאחר סיום וגמר כל ה"קיצין", וכל הענינים ישנם בתכלית השלימות, וע"פ הודעת והכרזת נשיא דורנו כבר עומדים לאחר התחלת עבודת השליחות ולאחרי אמצעה, עד כדי כך שכבר נגמרה כל העבודה, וגם הכפתורים מצוחצחים ומבריקים ("זיי זיינען אויסגעפוצט און זיי שיינען") כבר - הרי לא נותר עתה אלא לקבל את משיח צדקנו!

ובמילא מובן, שעתה צריך להיות קיום הענין ד"שלח נא ביד תשלח", ביאת ה"גואל ראשון הוא גואל אחרון", שזהו השליח שבדורנו להיות הגואל אחרון, נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר.

[..] צריכה להיות תיכף ומיד הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, השליח ד"שלח נא ביד תשלח", כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז ההמשך דממלא מקומו שלאח"ז, ע"ד שהוא הממלא מקום דאביו, אדמו"ר (מהרש"ב) נ"ע (ובפרט שכ"ק מו"ח אדמו"ר הי' בנו יחידו), וכמדובר כמה פעמים גם בנוגע לכל שבעת קני המנורה, ובנוגע לשבעת האושפזין וכו'.

*

ש"פ ויצא, ט' כסלו תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 151)

[..] איז דאך פארשטאנדיק, אז איצטער האלט מען שוין בא דעם מצב אז דער גוף הגשמי און אפילו גשמיות העולם איז שוין אינגאנצן נתברר ונזדכך געווארן, און איז א "כלי" מוכן אויף אלע אורות וענינים רוחניים, כולל ובעיקר - אורו של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלימה, ביז אויך - אויף גילוי פשיטות העצמות פון עצמות ומהות ית', ווי עס ווערט נתגלה אין פשיטות העצמות פון משיח צדקנו (שלמעלה מבחי' יחידה ומכל השמות ודרגות והשפעות כו') און דורך דעם - ווערט עס נתגלה אין דער פשיטות פון יעדער איד.

און די אינציקע זאך וואס פעלט איז אז א איד זאל אויפעפענען זיינע אויגן כדבעי, וועט ער זען ווי אלץ איז שוין גרייט צו דער גאולה! מ'האט שוין דעם "שולחן ערוך", מ'האט שוין דעם ליתן ושור הבר ויין המשומר, און אידן זיצן שוין באם טיש - "שולחן אביהם" (מלך מלכי המלכים הקב"ה, צוזאמן מיט משיח צדקנו (ווי עס שטייט אין ספרים אז בכל דור איז דא "א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, און נאך ארבעים שנה פון הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר האט מען שוין אויך "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע";

איצטער דארף נאר זיין, כאמור, אז מ'זאל אויפעפענען דעם "לב לדעת" און אויפעפענען די "עינים לראות" און אויפעפענען די "אזנים לשמוע", און עד"ז - אויסנוצן אלע רמ"ח אברים און שס"ה גידים הגשמיים - נוסף אויף לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מ"ע כנגד רמ"ח אברים ושס"ה מל"ת כנגד שס"ה גידים) - אויף לימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל - לערנען וועגן עניני גאולה, אין אן אופן אז דאס זאל אויפעפענען דעם לב ועינים ואזנים - מ'זאל פארשטיין, זען און הערן בפשטות ממש אין גשמיות העולם - די גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, און לערנען תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראי', וואס דאס אלץ איז שוין דא מן המוכן, מ'דארף נאר אויפעפענען די אויגן וועט מען עס זען!

הרי מובן, שעתה נמצאים כבר במצב שהגוף הגשמי ואפילו גשמיות העולם, כבר נתבררו ונזדככו לגמרי, והרי הם "כלי" מוכן לכל האורות והענינים רוחניים, כולל ובעיקר - אורו של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלימה, עד גם לגילוי פשיטות העצמות של עצמות ומהות ית' כפי שזה מתגלה בפשיטות העצמות של משיח צדקנו (שלמעלה מבחינת יחידה ומכל השמות ודרגות והשפעות כו') ועל ידי זה - מתגלה הדבר בפשיטותו של כאו"א מישראל.

והדבר היחיד שחסר הוא - שיהודי יפתח את עיניו כדבעי, ויראה איך שהכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלוייתן ושור הבר ויין המשומר, ובנ"י כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם" (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כדאיתא בספרים שבכל דור ישנו "א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחרי ארבעים שנה מהסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע";

כעת צריך רק להיות שיפתחו את ה"לב לדעת", ויפתחו את ה"עינים לראות", ויפתחו את ה"אזנים לשמוע", ועד"ז - לנצל את כל רמ"ח האברים ושס"ה הגידים הגשמיים - נוסף על לימוד התורה וקיום המצוות בכלל - (רמ"ח מ"ע כנגד רמ"ח אברים ושס"ה מל"ת כנגד שס"ה גידים) ללימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות, וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל ללמוד בעניני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעינים והאזנים - ושיבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש בגשמיות העולם - את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, וללמוד תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראי', שכל זה ישנו מן המוכן, צריך רק לפתוח את העינים ואז יראו זאת!

*

ש"פ ויגש, ז' טבת תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 225)

ולהוסיף, אז דאס איז אויך מרומז אין "ויגש אליו יהודה", אז צוזאמען מיט דעם סיוע פון דער תוקף העבודה פון יוסף שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, האט מען אויך דעם "ויגש אליו יהודה", משיח שיבוא בקרוב ממש, "ודוד עבדי נשיא להם לעולם", וועלכער קומט בסיוע ונתינת כח פון יוסף (שבדורנו), "כמוך כפרעה", (פרעה דקדושה) ד"אתפרעו ואתגליין מיני' כל נהורין".

[ולהוסיף, שזה מרומז גם ב"ויגש אליו יהודה", שיחד עם הסיוע של תוקף העבודה של יוסף שבדורנו - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יש גם את ה"ויגש אליו יהודה", משיח שיבוא בקרוב ממש, "ודוד עבדי נשיא להם לעולם", שבא בסיוע ונתינת כח מיוסף (שבדורנו), "כמוך כפרעה", (פרעה דקדושה) ד"אתפרעו ואתגליין מיני' כל נהורין".]

*

ש"פ שמות, כ"א טבת תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 227)

דער אויפטו פון א נשיא בישראל (נשיא מלשון התנשאות) איז צו פארבינדן און פאראייניציקן "כל ימי חיך" פון יעדער איד און אלע אידן - "כל ימי חיך" הגשמיים בעולם הזה ובפרט בזמן הגלות ("לילות") - מיט גאולה (יציאה ממיצרים וגבולים) בכלל, ובפרט מיט ימות המשיח, די גאולה האמיתית והשלימה, שאין אחרי' גלות; דוקא ער האט בכח צו מחבר ומאחד

זיין גלות מיט גאולה, ובפרטיות יותר – מחבר זיין יציאת מצרים און ימות המשיח (ווי זיי שטייען מיט א הפסק פון גלות בינתיים), "תזכור את יום צאתך ממצרים כל ימי חייך . . להביא לימות המשיח" – אז ווי א איד לעבט "כל ימי חייך" אלס א נשמה בגוף בעוה"ז הגשמי והחומרי און אין זמן הגלות, זאל ער קענען ארויסגיין פון מיצרים וגבולים, און נאכמער – שטיין אין א מצב פון ימות המשיח.

[..] מחזק זיין און מוסיף זיין אין לימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל - דורך זיך משתתף זיין (אדער צוגעבן חיזוק אין דעם, אויב מ'איז זיך שוין משתתף) אין דעם לימוד הרמב"ם פון כו"כ מבנ"י, ג' פרקים ליום, אדער פרק א' ליום, אדער אין ספר המצוות,

ובפרט - אין ספר הרמב"ם עצמו - הלכות מלך המשיח, אין די לעצטע צוויי פרקים פון הלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

און נוסף צו דעם אייגענעם לימוד בזה, זאל מען זען אויך משפיע זיין אויף אנדערע אידן ארום זיך, אנשים נשים וטף, באופן פון "והעמידו תלמידים הרבה", ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, אז דורך דער עצם החלטה בדבר זאל מען תיכף ומיד באקומען דעם שכר, דער קיום בפועל פון דברי הרמב"ם בסיום ספרו, אז לאחרי וואס מ'האט שוין דעם "מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו.. ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" - וואס ער איז "בחזקת שהוא משיח" - זאל ער שוין גלייך ווערן "משיח בודאי", דורך דעם וואס "עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל.. ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו",

ביז - כסיום הרמב"ם - "מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים".

[חידושו של נשיא בישראל (נשיא מלשון התנשאות) הוא לקשר ולאחד "כל ימי חייך" של כאו"א מישראל ושל כלל ישראל - "כל ימי חייך" הגשמיים בעולם הזה ובפרט בזמן הגלות ("לילות") - עם גאולה (יציאה ממיצרים וגבולים) בכלל, ובפרט עם ימות המשיח, הגאולה האמיתית והשלימה, שאין אחר' גלות; דוקא הנשיא בכחו לחבר ולאחד גלות עם גאולה, ובפרטיות יותר - לחבר את יציאת מצרים וימות המשיח (כפי שהם במצב שהם בהפסק של גלות בינתיים), "תזכור את יום צאתך מצרים כל ימי חייך . . להביא לימות המשיח" - שבחיינו של יהודי "כל ימי חייך" כנשמה בגוף בעוה"ז הגשמי והחומרי ובזמן הגלות, הוא יוכל לצאת ממיצרים וגבולים, ויתירה מזו - לעמוד במצב דימות המשיח.

. . שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל - ע"י ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה, באם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכו"כ מבנ"י, ג' פרקים

ליום, או פרק א' ליום, או בספר המצוות,

ובפרט - בספר הרמב"ם עצמו - הלכות מלך המשיח, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימודו בזה, ידאג להשפיע גם על יהודים נוספים מסביבתו, אנשים נשים וטף, באופן ד"והעמידו תלמידים הרבה", ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, שע"י עצם ההחלטה בדבר יקבלו תיכף ומיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב"ם בסיום ספרו, שלאחרי שישנו כבר ה"מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו.. ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" - שהוא "בחזקת שהוא משיח" - שכבר יה' מיד "משיח בודאי", עי"ז ש"עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל.. ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו",

עד - כסיום הרמב"ם - "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

*

ש"פ וארא, כ"ח טבת, מבה"ח שבט תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 266)

בעמדנו בשבת מברכים חודש שבט, כולל ובמיוחד העשירי בשבט - צריך כאו"א לקבל על עצמו להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במעשיו, תורתו ועבודתו של בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו, ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכאו"א - מציאותו וכל עניונו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, עי"ז שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

*

ש"פ בשלח, י"ג שבט תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 320 ואילך)

ויה"ר ועיקר - שעוד לפני חמשה עשר בשבט יה' גמר ושלימות הצמיחה ד"איש צמח שמו", ועליו נאמר "וקם שבט (מלך רודה ומושל) מישראל", "ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה" - "יעמוד מלך מבית דוד (מינוי מלך).. וילחם מלחמות ה' (מלחמה לה' בעמלק)". . ובנה מקדש במקומו" (בנין בית הבחירה).

ובפשטות - שתיכף ומיד ממש, בבואנו מיום עשתי עשר בחודש עשתי עשר דשנת הארבעים ושתים, יוצאים כל בני"י ("בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו") מ"מדבר העמים", ועולים לארצנו הקדושה ולירושלים עיר

הקודש ולבית המקדש השלישי - כיון ש"יוסיף אדני-י שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו'", ו"נודה לך שיר חדש", באופן ש"ימלא שחוק פיגו" - כמרומז בב' שמותיו של נשיא דורנו, משיח שבדורנו.

*

ש"פ בשלח, י"ג שבט תשנ"ב (בלתי מוגה)

(שיחות קודש תשנ"ב ח"ב ע' 591)

"דרא דמשיחא" הוא דורנו זה, שכן, "משיחא" הוא נשיא דורנו, כפי ששמו מורה על זה - "יוסף" מרמז על היעוד ד"יוסיף אדני-י ידו שנית גו'", קיבוץ גליות, ו"יצחק" מורה על שלימות ענין השמחה כפי שיהי' לעת"ל.

*

ש"פ יתרו, כ"ף שבט תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 341)

און נאכמער בהדגשה - וויבאלד אז אונזער דור איז דער דור האחרון אין גלות און דער דור הראשון לגאולה, ובפרט בזמן האחרון, כמדובר מערערע מאל אז מ'האט שוין אלץ פארענדיקט און איצטער דארף נאר זיין די גאולה בפועל - דער גילוי פון בחי' עשירי (שירה העשירית וכו'), צוזאמן מיט דעם גילוי פון בחי' אחד-עשר, "אנת הוא חד", גילוי עצמותו יתברך למטה, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וועלכער איז פארבונדן מיט משה רבינו - "גואל ראשון הוא גואל אחרון".

ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ די ראשי תיבות בדרך אפשר פון "מיד" - משה, ישראל (הבעש"ט) דוד מלכא משיחא, ד.ה. אז דער דור הראשון פון מתן-תורה (דוד משה) פארבינדט זיך מיט דעם דור האחרון (דהגאולה ע"י דוד מלכא משיחא), דורך גילוי החסידות פון דעם בעש"ט און רבותינו נשיאינו ממלאי מקומו, וואס לכשיפוצו מעינותיך חוצה "אתי מר" דא מלכא משיחא.

ויש לומר, אז בהתאם צו דעם תוכן פון דעם ווארט "מיד" (גלייך), דארף מען זאגן אז די דריי אותיות זיינען פארבונדן ניט מיט דריי באזונדערע זמנים (משה בדורו, ישראל הבעש"ט בדורו, ודוד מלכא משיחא בדורו), נאר זיי קומען אלע צוזאמען בסמיכות ממש ("מיד") בכל דור ודוד ובכל זמן וזמן. כמרומז אויך אין דעם וואס "מיד" איז אויך ר"ת "משה יהושע, דורם", וואס אלע דריי זיינען געווען בדור אחד.

וכן יש לומר בנוגע לדורנו זה - אז אין דעם זעלבן דור האט מען דעם גילוי פון אלע דריי - מ' (ר"ת משיח⁹⁷) י (ר"ת פון ביידע נעמען פון כ"ק מו"ח אדמו"ר) און ד' (דורם); צוזאמען מיט דער משה שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא

דורנו), בחי' עשר (עשירי בשבט), כולל אויך דער גילוי תורת החסידות (די מעינות הבעש"ט) על ידו, האט מען אויך דעם גילוי דבחי' אחד-עשר, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", דוד מלכא משיחא.

96) להעיר שמנחם שמו (סנהדרין צח, ב).

[ובהדגשה יתירה - מכיון שדורנו הוא הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה, ובפרט בזמן האחרון, כמדובר כמ"פ שסיימו כבר הכל וכעת צריכה רק להיות הגאולה בפועל - הגילוי דבחי' עשירי (שירה העשירית וכו'), יחד עם הגילוי דבחי' אחד-עשר, "אנת הוא חד", גילוי עצמותו יתברך למטה, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, הקשור עם משה רבינו - "גואל ראשון הוא גואל אחרון".

ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ הראשי תיבות בדרך אפשר של "מיד" - משה, ישראל (הבעש"ט) דוד מלכא משיחא, היינו שהדור הראשון דמתן-תורה (דוד משה) מתקשר עם הדור האחרון (דהגאולה ע"י דוד מלכא משיחא), ע"י גילוי החסידות דהבעש"ט ורבותינו נשיאינו ממלאי מקומו, אשר לכשיפוצו מעינותיך חוצה "אתי מר" דא מלכא משיחא.

ויש לומר, שבהתאם לתוכן תיבת "מיד", צריך לומר שג' האותיות קשורים לא עם ג' זמנים שונים (משה בדורו, ישראל הבעש"ט בדורו, דוד מלכא משיחא בדורו), אלא באים כולם יחד בסמיכות ממש ("מיד") בכל דור ודור ובכל זמן וזמן. כמרומו גם בזה ש"מיד" הוא גם ר"ת "משה יהושע, דורם", ששלשתם היו בדור אחד.

וכן יש לומר בנוגע לדורנו זה - שבאותו הדור ישנו הגילוי דשלשתם - מ' (ר"ת משיח) י (ר"ת דב' שמותיו דכ"ק מו"ח אדמו"ר) וד' (דורם); יחד עם המשה שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו), בחי' עשר (עשירי בשבט), כולל גם הגילוי דתורת החסידות (מעינות הבעש"ט) על ידו, ישנו גם הגילוי דבחי' אחד-עשר, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", דוד מלכא משיחא].

*

כ"ה שבט תשנ"ב

(ע"פ סרט ההקלטה)

שיהיה תיכף ומיד ממש, עם כל הר"ת שב"מיד" וכל הר"ת שב"ממש", וכמדובר כמ"פ.

ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו נשיא דורנו בראשנו.

*

ש"פ משפטים, ז"ך שבט מבה"ח אדר ראשון תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 362 ואילך)

המאורע שאירע בערב שבת זה, שבו התאספו והתכנסו יחדיו ראשי מדינות

לאחר שיחת כ"ד שבט תשנ"ב

גדולות וחשובות בעולם, ובראשם נשיאי שתי המעצמות הגדולות, והחליטו והכריזו על תקופה חדשה ביחסי מדינות העולם - ביטול מצב של מלחמות בין מדינות העולם, שיתבטא גם בצמצום וביטול כלי נשק, ועד לשלום ואחדות, שיתוף פעולה ועזרה הדדית בין מדינות העולם לטובת האנושות כולה.

[..] הלימוד וההוראה ממאורע זה הוא בענין כללי ועיקרי בעבודתם של בני ("מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות") - **"להביא לימות המשיח"**:

מהיעודים דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בשייכות להנהגת אומות העולם - "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה".

ולהוסיף, שענין זה יהי' ע"י פעולתו של מלך המשיח עצמו - כמ"ש בהתחלת הפסוק "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים"

[..] וכיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם ע"ד צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו - תוכן היעוד **"וכתתו חרבותם לאתים"**, שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה, "ארץ ממנה יצא לחם" - ה"ז סימן ברור על **התחלת קיומו של יעוד זה** בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ליתר ביאור:

כיון שנמצאים ב"זמן השיא" ("די העכסטע צייט") של ביאת משיח צדקנו, "הנה זה (מלך המשיח) בא", רואים כבר (מעין ו)התחלת **פעולתו של מלך המשיח על העמים**, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם

לאתים וגו' - עי"ז שהקב"ה נותן בלב המלכים דאוה"ע ("לב מלכים ושרים ביד ה'") להחליט ולהכריז יחדיו ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

[..] ויש לומר, שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו **בהעיר של נשיא דורנו** כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו), מרומז, שכל זה בא כתוצאה מהפעולות שהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י נשיא דורנו, **משיח שבדור**²⁵, ועד שע"י שלימות העבודה בכהנ"ל בימינו אלה נעשה העולם כולו **ראוי ומוכשר** להתחלת הפעולה דמלך המשיח, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים".

וגם **הזמן** שבו אירע מאורע זה (בתקופה האחרונה עצמה) הוא זמן מסוגל בשייכות להגאולה - מצד כמה ענינים:

[..] מצד הקשר והשייכות דזמן זה ל**נשיא דורנו** - להיותו ערב שבת האחרון בחודש שבט, חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא (גמר ושלמות העבודה) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה (דור האחרון של הגלות שהוא הוא דור הראשון של הגאולה) במשך מ"ב שנים די"ל שהם כנגד מ"ב המסעות שבמדבר העמים, שאז כבר מוכנים ועומדים להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה (כמדובר בארוכה בהתועדות שלפנ"ז) - שגם **בהזמן** (נוסף על המקום) שבו היתה ההכרזה ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" מודגשת השייכות לפעולתו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, המשיח שבדור, שעל ידו נעשה קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים וגו'".

[..] במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן בעולם - **בניגוד** להמתחייב בשכל האנושי!

ועכצ"ל, שהסיבה **האמיתית** לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד **חיוב השכל** ("משפטים"), שהרי

25) ראה סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 70-469 שנישיא הדור הוא המשיח שבדור. ובהדגשה יתירה בכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - כמדומזו בב' שמותיו: "יוסף" - ע"ש ש"יוסיף אדני-י שנית ידו ג' ואסף נדחי ישראל גו" (ישע"י, יא, יא-יב), ו"יצחק" - ע"ש ש"אז ימלא שחוק פיננו" (תהלים קכו, ב. וראה ברכות לא, א).

חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפנ"ו, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים".

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת **מנהיגי אוה"ע** בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת **"מלכי רבנן"** ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל **שהגיע זמן הגאולה**, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי" - פס"ד **"מסיני"**, שנמשך וחדר גם **בגדרי העולם**, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע מחליטים ומכריזים **מדעתם** (ו"**בערכאות שלהם**", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

[..] כנהוג בכל שנה שבמוצאי שבת קודש לסדר אם כסף תלוה גו', נערכת מלוה מלכה לטובת קרן גמילות חסדים. וכיון ש"מפקחין על צרכי ציבור בשבת", כדאי ונכון שמנהל הגמ"ח יעלה ויכריז על המלוה מלכה, ובודאי תערך ברוב פאר והדר, ו"ברוב עם הדרת מלך", ויתנו כפי נדבת לבם הטהור להקין גמ"ח, ועוד והוא העיקר, שהחלטה על זה תביא תיכף את השכר, תביא הגאולה, תיכף ומיד ממש, שאז תערך המלוה מלכה, "סעודתא דדוד מלכא משיחא", בהשתתפותו של נשיא דורנו משיח צדקנו בראשנו, בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש השלישי].

[..] כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד" [כולל גם הר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבעש"ט) דוד (מלכא משיחא)¹⁴⁸], וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש **כפשוטו**, ממש ממש ממש.

(148) ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה – שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 265-66), ועל סדר הקירבה אלינו – משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו) השני של כ"ק אדנ"ע).

*

ז' אדר תשנ"ב

(דברי משיח תשנ"ב ח"ג)

[..] ועד שזוכים לזה תיכף ומיד – שרגע זה נעשה הרגע האחרון לגלות, ומיד לאחריו בא הרגע הראשון להגאולה האמיתית והשלימה, כמדובר כמה

פעמים.

וזה שייך ג"כ למשה רבינו, כידוע הביאור בבקשת משה רבינו "שלח נא ביד תשלח" (שגם גאולת מצרים תהי' ע"י מי שעתיד לגואלם, ולא על ידו),

דלכאורה, אינו מובן: מובן בפשטות שבקשתו של צדק בודאי מתקיימת בפועל; אבל ביחד עם זה, הרי הקב"ה בחר בו, ועד שדיבר בזה בתוקף מיוחד ("מיט א שטארקייט"), וכמדובר כמה פעמים בביאור הפירוש הפשוט דפסוקים אלו, אלא הביאור בזה, ש"הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון", היינו שזה משה רבינו בפשטות, ועד למשה רבינו שבדורנו זה, שזה נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר.

*

ש"פ תצוה, י"א אדר ראשון תשנ"ב

(סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 400 ואילך)

וענין זה מודגש גם בלידת משה (בשבעה באדר) - כמארו"ל ש"בשעה שנולד משה נתמלא הבית כולו אור", היינו, שלידת משה פעלה אור (גילוי אלקות) **בכל הבית** (גדרי העולם).

ומודגש עוד יותר בעבודתו ופעולתו במשך ימי חייו (שנכללים בלידתו בשבעה באדר) - שעל ידי פעולתו בהקמת המשכן נעשה עיקר ושלימות המשכת וגילוי אלקות בעולם, כדאיתא במדרש "כשהגיע ר"ח ניסן וצוה הקב"ה להקים את המשכן, שלח להם ע"י משה מה אתם יראים (ש"היו ישראל אומרים הרי עשינו המשכן מתי תבוא השכינה ותשרה בתוך מעשה ידינו)", כבר באתי לגני אחותי כלה, א"ר ישמעאל ב"ר יוסי⁸¹ לגן אין כתיב כאן אלא לגני, לגנוני, למקום שהוא עיקרי מתחילה, וכי עיקר שכינה אינה בתחתונים היתה (בתמי).. כיון שחטא אדם נסתלקה השכינה לרקיע הראשון וכו' חטאו מצרים נסתלקה לרקיע השביעי, וכנגדן עמדו **שבעה** צדיקים והורידו את השכינה מן העליונים לתחתונים.. אברהם הורידה מן השביעי לששי וכו' **משה** (שהוא השביעי, וכל השביעיין חביבין) **הורידה** מן העליונים לתחתונים (עמד משה והורידה לארץ).

81) ובשהש"ר שם: "אמר ר' מנחם חתני דר' אלעזר בר אבונה בשם ר' שמעון בר' יוסנה" דיש לומר, שרומז על שלימות הענין דהשראת השכינה למטה ע"י "גואל (ראשון הוא גואל) אחרון" ש"מנחם שמו" (סנהדרין צח, ב).

[..] ולהוסיף, שבשנת העיבור שישנם ב' חדשי אדר, ששים יום, ניתוסף עוד יותר **בהתשוקה והגעועים** לחודש ניסן (שבו נגאלו ובו עתידין להגאל) במשך ששים יום, שע"ז ממהרים ומזרזים עוד יותר הגילוי דעניני חודש ניסן עוד

בהתחלת חודש אדר.

ובכל זה ניתוסף עליו מיוחד בשנה זו - שבאחד עשר בניסן מסתיימת שנת הצדי"ק הקשורה עם מזמור צדי"ק (שבא לאחרי מזמור פ"ט שבו נאמר "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", עד לסיום וחותרם המזמור "ברוך ה' לעולם אמן ואמן"), שסיומו וחותרמו ב"ויהי נועם גו' ומעשה ידינו כוננהו", שקאי בשלימות השראת השכינה בביהמ"ק השלישי, ע"י גמר ושלימות מעשינו ועבודתינו בדור זה, **דור השביעי**, שבו נשלמת פעולתו של משה רבינו ("גואל ראשון הוא גואל אחרון") בהמשכת וגילוי אלקות בעולם, לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

וכן תהי' לנו - שבאחד עשר באדר (ששים יום לפני אחד עשר בניסן) יושלם כבר הענין דאחד עשר בניסן, "ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר", "מאשר **שמה** לחמו", "וטובל בשמן רגלו" - כמודגש בהתחלת פרשת תצוה: "ויקחו אליך שמן זית זך", וכן בהתחלת פרשת תשא (שמתחילין לקרוא במנחת ש"ק פ' תשא) שבה מדובר אודות שמן המשחה - "מצאתי דוד עבדי **בשמן קדשי משחתיו**", שזהו עיקר ושלימות הענין ד"כי תשא את ראש בני ישראל", ע"י המשיחה של "ראש בני ישראל" (משה רבינו, גואל ראשון הוא גואל אחרון) למלך המשיח, שיבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, תיכף ומיד ממש.

*

קונטרס בענין מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל

(בהוספות לטה"ש תשנ"ב ח"ב)

[..] ואולי יש לומר, שמרומו בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח) "ובנה מקדש במקומו" - דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא במקומו?³³ ולאידך, למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש בירושלים" - ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי")³⁵, היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני' ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט)³⁷ שהוא

33) וכמ"ש בהתחלת הפרק "בונה המקדש" (סתם), ולא "בונה המקדש במקומו".

35) ועפ"ז יומתק השינוי בין התחלת הפרק לסיומו - שבהתחלת הפרק כותב ההלכה ש"המלך המשיח.. בונה המקדש" (כפשוטו), משא"כ בסיומו, שמבאר הסימונים שעל ידם קובעים מי הוא המלך המשיח, "בחזקת משיח", ועד "משיח בודאי", כותב "אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו", שבין פעולותיו בזמן הגלות נכלל גם בנין מקדש מעט העיקרי בגלות, בתור הכנה להתחלת ההתגלות דמקדש העתידי, ככפנים.

מעין ודוגמת המקדש שבירושלים³⁸ (כמו "בי כנישתא דשף ויתלב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובנ"י) לירושלים.

[..] ועוד ועיקר - מעלת "בית רבינו שבבבל" בנוגע להגאולה:

"רבינו", נשיא הדור, הוא גם המשיח (גואלן של ישראל) שבדור⁵³, כמו משה רבינו (הנשיא הראשון), "גואל ראשון הוא גואל אחרון", כידוע שבכל דור ישנו "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו'", ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש בגמרא בנוגע לרבי יהודה הנשיא: "אמר רב⁵⁷ אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש", "אם משיח מאותן שחיי עכשיו ודאי היינו רבינו הקדוש", הנשיא שבדור⁵⁸.

ומזה מובן שעיקר ענינו של "בית רבינו שבבבל", הוא, **הגאולה מבבל**, ע"י הנתנית כח לכללות עבודתם של ישראל לעשות מבבל (חוץ לארץ) ארץ ישראל, פתגם הידוע "עשה כאן (בחוץ לארץ) ארץ ישראל", שענין זה נעשה לכל לראש ע"י בנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ("מקדש מעט") בארצות אשר באו שם, ומהם נמשכת הקדושה בכל ארץ העמים, ועי"ז ממהרים ומזרזים ופועלים קיום היעוד "עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות", "שיהי' כל העולם כולו אז במדרגת ארץ ישראל דעכשיו, ואז יהי' א"י במדרגת ירושלים דעכשיו, וזהו שאמרו שירושלים תתפשט על כל ארץ ישראל כולו", שבה יקבעו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל מחובר למקדש.

[..] וכיון ש"בכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהן", הרי, בגלות זה האחרון שרוב מנין ורוב בנין דבנ"י ביחד עם נשיא הדור נמצאו בגלות אמריקא, גלתה גם השכינה לגלות אמריקא; ובגלות אמריקא עצמה ("בבבל) היכא" - בה"מקדש מעט" ד"בית רבינו" שהוא בדוגמת "בי כנישתא דהוצל ובי

(37) כמו בית המדרש של עזרא הסופר* המשיח (גואלן של ישראל) דגלות בבל.

(* ולהעיר, שמעלת "בי כנישתא דהוצל" שקרובה לבית המדרש של עזרא הסופר (כנ"ל הערה 13).

(38) ואולי יש לומר, שמ"ש במדרש "יל"ש ישעי' רמו תצט) ש"בשעה ששלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש דמקדש מעט שבחוץ לארץ* שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כי לאחרי שמקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי' צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן גאולתכם".

(* ועפ"ז יומתק הדיקו "עומד על גג בית המקדש" ש"גגות.. לא נתקדשו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חו"ל בערך לקדושת א"י.

כנישתא דשף ויטיב בנהרדעא",
 "שנסע מקדש וישב שם" (במקום
 המקדש שבירושלים), וממנו
 נמשכת השראת השכינה בכל
 בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל
 העולם.

ויש לומר ההסברה בזה - לפי
 שבדור זה, דור האחרון של הגלות
 ודור הראשון של הגאולה מסיימים
 ומשלימים "מעשינו ועבודתינו כל
 זמן משך הגלות" לעשות מארץ
 העמים ארץ ישראל גם במקום
 היותר תחתון דארץ העמים, חצי
 כדור התחתון (שבו לא הי' מתן
 תורה), אשר, ע"י העלאת המקום
 היותר תחתון מעלים גם את כל
 שאר המקומות דארץ העמים, וענין

הנחת אבן הפינה, י"ז אלול תשמ"ח

זה נעשה ע"י "בית רבינו" שבחצי כדור התחתון, שממנו אורה יוצאה לכל
 העולם, לעשות מהעולם כולו (עד לפנה הכי נדחת בקצוי תבל) ארץ ישראל,
 שזהו"ע ד"עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות", ו"עתידה ירושלים
 שתתפשט בכל ארץ ישראל", שבה יוקבעו כל בתי כנסיות ובתי מדרשות
 שבכל העולם כולו מחובר לבית המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י
 משיח צדקנו, נשיא הדור, שהוא המשיח (גואלן של ישראל) שבדור (כנ"ל
 ס"ה), ועוד וג"ז עיקר, שהוא הנשיא דתורת החסידות⁷⁸, אשר, ע"י הפצתה
 חוצה ("יפוצו מעינותיך חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנו, בכל קצוי תבל)
 פועלים ביאת מלכא משיחא.

(78) להעיר שתורת החסידות היא בחי' היחידה שבתורה (ראה קונטרס ענינה
 של תורת החסידות), הקשורה עם בחי' היחידה שבישראל, נשמתו של משיח
 צדקנו (כנ"ל הערה 53).

ועפ"ז מובן גודל העילוי ד"בית רבינו" - "מקדש מעט" העיקרי בגלות האחרון,
 "שנסע מקדש וישב שם", ולכן "הרי הוא מקום המקדש גופי' דלעתיד", ולא
 עוד אלא שבו יתגלה מקדש העתיד, ומשם ישוב לירושלים (כנ"ל ס"ד).

ויש להוסיף, שענין זה מרומז גם בשמו של "בית רבינו" שבדורנו:

"רבינו" - ב' שמותיו רומזים על הגאולה: שמו הראשון - יוסף - ע"ש "ביום

ההוא **יוסיף** אדני-י שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים גו' ומאיי הים גו' **ואסף** גדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ", ושמו השני - יצחק - ע"ש הצחוק והשמחה ששלימותה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כמ"ש "אז ימלא **שחוק** פינו", "אז" דייקא, לעתיד לבוא, כשיאמרו ליצחק (דוקא) "כי אתה אבינו".

ו"בית (רבינו) - מספרו שבע מאות ושבעים, וע"ש מספר זה נקבע שמו אשר יקראו ל"בית רבינו" בפי כל ישראל, "770", שמספר זה הוא הגימטריא ד"פרצת", ע"ש "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה", שרומז שמבית זה אורה יוצאה לכל ד' רוחות העולם, ובאופן של **פריצת גדר**, שכל ד' רוחות העולם מתעלים לדרגת ארץ ישראל ("עתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות"), כולל ובמיוחד שכל בתי כנסיות ובתי מדרשות שבכל העולם נקבעים בארץ ישראל ומתחברים לבית המקדש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, עליו נאמר "**פרצת** עליך פרץ", ודרשו חז"ל "זה משית, שנאמר עלה **הפורץ** לפניהם"⁹².

92) ולהעיר, ש"בית משיח" בגימטריא "פרצת" (770). ודו"ק.

פרסום ראשון

וידיאו מיחידות כללית לשלוחים שי'
שהתקיימה ביום ז"ך מרחשון תשנ"ג
במהלך כינוס השלוחים העולמי

הקישור לוידיאו בסריקת הברקוד המצורף:

תיאורה של היחידות המיוחדות, פורסם מעל גבי גליון "בית משיח 770" תחת הכותרת "קבלת פני משיח צדקנו":

היום מלאו תשעה חדשים לאותו יום מר ונמהר, ז"ך אד"ר, אך הוא ייחרט אצל שלוחי כ"ק אד"ש מה"מ ואצל אנ"ש בכלל כתפנית וכהתחלה חדשה ומיוחדת, לאחר שכ"ק אד"ש מה"מ קיבל את שלוחיו הפזורים ברחבי תבל - שבאו לכינוס השנתי שלהם - למעין יחידות, כדלהלן:

בעוד השלוחים והקהל ממשיכים בריקוד נלהב לאחר הגילוי הנוסף לו זכינו, הגיעה ההפתעה האמיתית. זמן קצר לאחר שכ"ק אד"ש מה"מ עזב את המרפסת, פתח המזכיר הרחי"ק את הוילון, ובהתרגשות בישר לקהל - שעדיין היה באמצע הריקודים הנלהבים - ש"בתוך דקות יזכו השלוחים לעבור על פני כ"ק אד"ש מה"מ".

ההפתעה היתה מוחלטת ואיתה גם ההתרגשות הגדולה. איש לא ידע מאיפה

יתחיל התור וכיצד הוא יתנהל, איך יעברו ואיפה ישב מה"מ. המזכיר שהי' מרוגש לא פחות, הודיע, ש"תוך דקות ספורות יתבהר המצב וכולם ידעו את הסדר". ואכן, לא עברה דקה וכבר הגיעה ההודעה ש"הכניסה תהיה מהפתח בו יוצא כ"ק אד"ש לאוהל ולמקוה".

מי בדיוק יכול לעבור ובמה נמדד מי הוא שליח, לא ידוע. האם כל מי שנמצא בספר השלוחים יכול לעבור, או שצריך תנאים אחרים. לא היו הודעות ברורות בקשר לכך ורבים מבני השלוחים עברו. היו גם כאלו שתמונתם המונצחת בספר השלוחים הספיקה עבורם להקרא שליח. מה שבטוח הוא שהתור תפס אורך ויותר מאלף שלוחים כ"י נעמדו בו ברתת ובשמחה. רבים רצו לבתיהם להלביש סירטוקים, וחלקם אף הלך להזעיק את בני משפחתם.

כ"ק אד"ש מה"מ ישב בפתח חדרו הק' כשכל גופו בחלל החדר ולפניו שולחן עם מפה לבנה. ידיו היו שעונות על משענת הכסא ועל גופו הק', כשידו השמאלית על כף ידו הימנית.

השלוחים חלפו במהירות ללא כל שהיות מיותרות, ו"כבקרת רועה עדרו" הסתכל כ"ק אד"ש מה"מ ובחן את כל אחד ואחד. כ"ק אד"ש מה"מ הי' במאור פנים מיוחד, ומפעם לפעם, כשהי' הפסק קל בין אחד לשני, הי' ממשיך להביט על האחרון שעבר. במיוחד יצויין בנו של הרב יוחנן שי' גורארי', שגם אחרי שעבר, סיבב כ"ק אד"ש מה"מ את ראשו הק' והמשיך להביט עליו. להרבה הנהן קלות בראשו הק', ולאילו (והיו הרבה כאלו) מהשלוחים שאמרו "יחי המלך המשיח" או "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" הרים כ"ק אד"ש מה"מ את ראשו הק' והורידו בתנועת עידוד מיוחדת. על שפתותיו הקדושות ניכר היה שנעות מידי פעם, ואחרים יאמרו שכ"ק אד"ש מה"מ ענה אמן אחר אלו שאמרו יחי וכו'. כשעברו נשות השלוחים עם טפם, חיך אליהם כ"ק אד"ש מה"מ כפי שהי' נוהג בחלוקות הדולרים, אם כי (לדאבוננו) זה עדיין לא היה א ברייטע שמייכל [=החיוך הרחב] שאנו מכירים.

ראשוני היוצאים מהקודש החלו בריקוד ספונטני של "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", כשכולם הצטרפו אליהם. א' אף הספיק לארגן בקבוק משקה וכולם אמרו לחיים.

הרב משה שי' קוטלרסקי יצא בהתרגשות מיוחדת, לאחר שתוכניתם הוגשמה ויצאה לאור, והודיע לכל השלוחים שזכות זו שזכו, באה כדי שיוכלו למלא את חובתם ולחזור אל הכינוס להמשך התכנית.

בין העוברים היה גם הרב לייבל שי' זייאנץ שהניח על השולחן ג' תניא'ס

חדשים שהדפיס. כל אלו שיצאו היו מרוגשים עד עמקי נפשם, ולרבים מהם אף זלגו דמעות, וכפי ששמענו התבטאות של א' מהם ש"אין תפקידי להעביר הרגשים, אך מי פילל ומי מילל שתשעה חודשים לאחר המאורע המבהיל, זכינו לגילוי גדול זה".

וכאן חייבים לציין את הרגשת כולם, שבשו"א הדבר לא מספק את אף אחד מאיתנו. אנו רוצים רפו"ש נאו.

במשך החלוקה, כשמידי פעם היו הפסקות קלות, הסתובב כ"ק אד"ש מה"מ אל הריל"ג תוך כדי שמסמן בידו הק' לתמיהה ולשאלה האם יש עוד. הריל"ג ענה שעדיין לא סיימו ויש עוד שלוחים שעדיין לא עברו.

עכ"ז נשארו עוד שלוחים רבים שפיספסו בדקה את ה'יחידות' המיוחדת, והרגשתם היתה כשל תשעה באב. באותה עת עמדו מאות בחורים, שלוחים ואנ"ש בכלל על השדרה ממול 770 וההרגשה הכללית היתה: "חדש ימינו כקדם".

כעבור כ-15 דק', כשאחרון השלוחים עבר, אמר הריל"ג לכ"ק אד"ש מה"מ שכולם עברו, וכ"ק אד"ש מה"מ נכנס לחדרו הק' והדלת נסגרה. השעה היתה 3:40.

את המעמד הנציחו הרב ש"ב שי' גולדשטיין בווידיאו, והרב ח"ב שי' הלבשרטאם אף צילם תמונות, כשביניהן תמונות ראשונות משנה זו בהם נראה כ"ק אד"ש מה"מ מחייך.

מאוחר יותר נודע, שבסיום תפילת המנחה, לאחר שנסגר הוילון, שאלו את כ"ק אד"ש מה"מ אודות האפשרות שכל השלוחים יעברו לידו והשיב בחיוב, ומיד התבצע הדבר לפועל.

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

מהרה יגלה, ירום הודו ותינשא מלכותו אכי"ר

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

*

לזכות

החתן התמים יוסף יצחק והכלה מרת רבקה שיחיו

טורין

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

יהא הבנין בית חב"ד לקבלת פני משיח צדקנו

בנין עדי עד, בית נאמן בישראל מתוך חיים מאושרים בגו"ר

לנחת רוח כ"ק אדמו"ר משיח צדקנו שיל"ו

יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד

